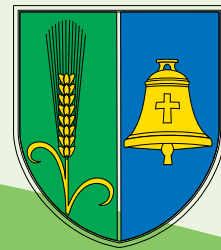

Naš kraj

INFORMATIVNO GLASILO OBČINE DOBREPOLJE

letnik **XVIV.** št. 12

december **2013**

*Vesel in blagoslovljen božič
ter srečno, zdravo in uspešno
novo leto 2014,
naj bo v miru, zaupanju in sodelovanju,
ter iskrene čestitke
ob dnevu samostojnosti in enotnosti*

*Vam želijo
župan, Občinska uprava in Občinski svet
Občine Dobrepolje.*

Božič je največji družinski praznik. Del praznovanja božiča so tudi jaslice, ki so svojevrstni izraz umetniškega navdiha. Te, ki so na naslovnici, je izdelala **Vida Pugelj iz Rapljevega**. Vanje je vložila veliko truda in domiselnosti.

Prispevke za naslednjo številko sprejemamo najkasneje do **15. 1. 2014**

*Nasmeh naj prinese Vam iskre v oči,
naj ogenj zaneti in svetle luči.
To leto, ki tiho ga čas priganja,
prav je, da vsak o svoji sreči sanja.
Naj sanje postanejo jutri resnica,
veselje pa široko na nebu kot ptica.
Ljubezni in zdravja, cvetijo naj polja
In vsakogar spremlja prešerna naj volja.*

Vsem strankam se iskreno zahvaljujem
za izkazano zaupanje!
Srečno 2014!

Frizerski salon "DARJA"

Predstruge 2, 1312 Videm Dobropolje
tel: **01 7807 897** gsm: **041 200 816**

Anatropis, masažne terapije in nega stopal

MILKA GOLOB s.p.
Videm 122
1312 VIDEM-DOBREPOLJE

NEGA STOPAL:

- Medicinska nega diabetičnega stopala
- Medicinska pedikura
- Klasična pedikura

MASAŽNE TERAPIJE:

- Klasična masaža
- Manualna terapija
- Ročna limfna drenaža
- Refleksoterapija
- Masaža z vročimi kamni
- Kineziotaping terapija

**MANIKURA
DEPILACIJA**

Vse kar želite sebi, lahko
podarite tudi Vašim najdražjim z
DARILNIM BONOM.

Storitve izvedemo tudi
na **Vašem domu.**

»*Dotik Rok - Duše - Srca*«

Rezervacija termina na številko **041 745 133**
ali na e-naslov: **mg.milka@gmail.com**

FRIZERSKI SALON FRIZURCA

Beti Rebolj s.p.
Dom Svete Terezije, Videm 33
1312 Videm-Dobropolje
GSM: **041/912-322**

*Ko se prižigajo praznične luči,
misli potujejo med iskrene ljudi,
in obiščejo stare prijatelje.
Vam je namenjeno veliko dobrih želja,
naj božič radost v hišo prinese,
novo leto pa obilo zdravja in sreče.*

Srečno 2014!

Delovni čas:

pon. 8-12 | tor. 16-20 | sre. 8-12 | čet. in pet. 16-20
sob. 8-10 in 16-18

NOV DELOVNI ČAS

Frizerski salon Čopek

Tel.: **01/7807 879** GSM: **031 505 375**
VIDEM 59 1312 VIDEM-DOBREPOLJE

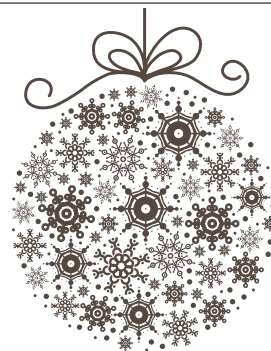
Si želite novo frizuro?
Prepustite se mojstricam striženja, barvanja ...
Pokličite zdaj!

DELOVNI ČAS:
PON – PET.: 7.00 – 20.00
SOB: 8.00 – 16.00

*Naj bo božič čas miru, v novem letu 2014
pa ostanite zdravi in lepi.*

Piše: župan **Janez Pavlin**

Spoštovane občanke, dragi občani, cenjeni bralci našega glasila!

Članek je krajši, saj smo v veselem decembru oziroma v adventnem času, ki je nekaj posebnega in čarobnega; nekaj, kar se dotakne vsakega človeka. Pred nami so božično-novoletni prazniki, ki imajo polno topline in medsebojne povezanosti, sam božični večer pa je prežet s čudovitim ozračjem, iz katerega prejemamo tisti notranji mir, ki ga iščemo vseskozi. Prepogosto smo nemirni in hitimo dalje. Ustavimo se, prepustimo se opojnosti božične noči in dopustimo, da začutimo notranji mir, ki nam ga podarja novorojeni Odrašenik. To čudovito darilo delimo z veselimi srcem tudi z drugimi. Pomislimo na ljudi, ki zaradi ekonomske krize preživljajo težke trenutke, tudi njim prenesimo žarek upanja in preženimo nemir v njihovi notranjosti. To bo za njih največje darilo, za nas pa največja sreča. Življenje za druge je vredno življenja. Naj nas notranji mir ne napolnjuje samo med božičnimi prazniki, ampak naj nas spremlja skozi celo novo leto 2014.

V roke mi je prišla knjižica Dobropolje in okolica – Narodne pesmi, ki jih je leta 1933 založilo in izdalo dobrodelno društvo Varstvo v Ljubljani. Predgovor k tej knjižici pa je napisal g. Anton Mrkun, ki med drugim pravi: »Ali bi ne bilo škoda, ko bi šle te stare pesmi s starimi ljudmi v grob? Naj ožive te pesmi! Lepe so, poštene so, zrcalo naroda so, naj gredo med narod, ker so izšle iz njega!«

Iz te knjižice je ena izmed božičnih pesmi, ki je v stari zbirki Jožefa Ambrožiča, spisani leta 1775:

»Gor' gôri prebudite se!

Gor' gôri sprebudite se, ker polnoči je zdej,
pri Betlehemu vidi se ena svetloba zdej.
Nad eno štal'co čez stoji en šajn z nebes,
Marija Jezusa rodi, angelci so pri nji.

Pastirc' ovčice pasejo, ne vejo, kaj je to,
ker tičice vkup letajo, se čudijo zato.
Gredo vsi k štalici, gori na strehici
pojejo vsi lepo na glas, če je glih velik mrz.

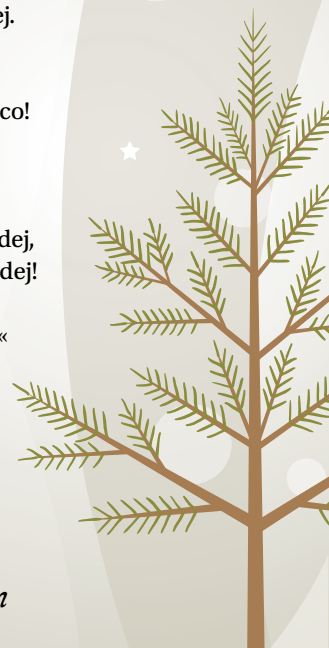
V luftu gori nad štalico je slišat' prav lepu,
ker spet pojejo angelci, dajejo čast Bogu.
Voščijo svet večer, in vsem ljudem lep mir,
kater' so dobre volje zdej, pri teh je Bog vselej.

Ta angel je pastirjem djal, k' pasejo žvinico:
»Jaz vam sedaj naznanje dam: pejte v to štalico!
Ofrajte Jezuščku, zapojte pobičku,
če glih na slamici leži, se vse nebo veseli!«

O človek, ti z menoj nocoj prav razvesel' se zdej,
ker je prišel Zveličar tvoj, zdaj Mu čast hvalo dej!
Pojdi pred jaslice, ofraj Mu srčece,
le pejmo zdaj pred ta oltar, ofrajmo le ta dar!«

*Spoštovane občanke, dragi občani, cenjeni bralci.
Želim Vam obilo notranjega miru, zdravja, veselja in
poguma skozi vse prihajajoče leto 2014.
Pri vašem delu pa naj vas spremlja
Novorojeni s svojim božjim blagoslovom.*

Janez Pavlin, župan

*Prihaja novo leto – priložnost za
nove odločitve, za nove ideje, za
nove uspehe in za novo srečo.*

*Naj bodo vaše odločitve modre,
ideje ustvarjalne, uspeh
zagotovljen in sreča brezmejna ...*

Mojca Pugelj – urednica

KAZALO

Rafael Samec je z novimi razstavami slavil 70 let	8
Dvanajst jeznih mož spet na sceni	9
Poprtniki v Dobropolju	12
Zgodba o človeku	22
Gozdne apnenice na Ločnem vrhu	18

Načrt odvoza komunalnih in nevarnih odpadkov v letu 2014 v občini Dobrepolje

I. ODVOZ MEŠANIH KOMUNALNIH ODPADKOV IN MEŠANE EMBALAŽE

Mešane komunalne odpadke in mešano embalažo bomo odvažali **vse ponedeljke** v letu ne glede na morebitne praznike, izmenično na 14 dni (dne 06. 01. 2014 se začne z odvozom mešane embalaže).

II. ODVOZ ORGANSKIH ODPADKOV

Organske odpadke bomo odvažali vse petke v letu ne glede na praznike, v zimskem času (od 15. 11. do 15. 3.) pa vsak drugi petek.

Naselja, ki so že vključena v odvoz organskih odpadkov:

Cesta, Četež, Kompolje, Podpeč, Ponikve, Potiskavec, Predstruge, Videm, Zdenska vas (prvi odvoz bo 10. 01. 2014).

III. ODVOZ LOČENO ZBRANIH ODPADKOV – EKOLOŠKI OTOKI

Ponedeljek: steklo (odvoz na 14 dni, z začetkom 06. 01. 2014)

Četrtek: papir (tedenski odvoz)

IV. ODVOZ KOSOVNIH ODPADKOV IZ GOSPODINJSTEV

Dopisnico iz leta 2013 se lahko uporablja še do 31. 12. 2013 (do tega datuma mora biti oddana v nabiralnik ali na pošto oz. biti dostavljena na sedež JKP), po tem datumu ji veljavnost poteče. V januarju 2014 bodo po pošti poslani nove dopisnice za leto 2014. Dopisnico je treba shraniti. Način odvoza kosovnih odpadkov ostaja enak kot v letu 2013. Odvoz kosovnih odpadkov lahko naročate tudi preko naše spletne strani:

<http://odpadki.jkpg.si/zbiranje-in-odvoz/kosovni-odpadki/narocilo-odvoza-kos-odpadkov>.

V. PREVZEM NEVARNIH ODPADKOV IZ GOSPODINJSTEV

POMLADANSKI PREVZEM				
četrtek	10. 04. 2014	Struge	- parkirišče pri avtobusni postaji	13.00–14.00
četrtek	10. 04. 2014	Kompolje	- parkirišče pri gasilskem domu	14.30–15.30
četrtek	10. 04. 2014	Videm	- parkirišče pri trgovini Kmetijske zadruge	16.00–17.00
četrtek	10. 04. 2014	Ponikve	- parkirišče pri gasilskem domu	17.30–18.30
JESENSKI PREVZEM				
četrtek	09. 10. 2014	Struge	- parkirišče pri avtobusni postaji	13.00–14.00
četrtek	09. 10. 2014	Kompolje	- parkirišče pri gasilskem domu	14.30–15.30
četrtek	09. 10. 2014	Videm	- parkirišče pri trgovini Kmetijske zadruge	16.00–17.00
četrtek	09. 10. 2014	Ponikve	- parkirišče pri gasilskem domu	17.30–18.30

naša prihodnost je čisto okolje

VI. PREVZEM ODPADNE ELEKTRIČNE IN ELEKTRONSKE OPREME (OEEO) bo v soboto, dne 17. 05. 2014, po naslednjem vrstnem redu:

NASELJE	ZBIRNO MESTO	ČAS ZBIRANJA
Struge	Parkirišče pred cerkvijo	7.30– 8.00
Kompolje	Parkirišče pri gasilskem domu	8.15–8.45
Zagorica	Parkirišče pri starem igrišču	9.00– 9.15
Ponikve	Parkirišče pri gasilskem domu	9.45–10.15
Predstruge	Parkirišče nasproti Iskre	10.30–11.00
Cesta	Prostor na igrišču	11.15–11.30
Videm	Parkirišče pri gasilskem domu	11.45–12.15
Zdenska vas	Parkirišče pri gasilskem domu	12.30–12.45
Hočevje	Parkirišče pri gasilskem domu	13.00–13.15

Med odpadno električno in elektronsko opremo sodijo:

1. Veliki gospodinjski aparati: pomivalni stroji, pralni stroji, štedilniki na elektriko ipd.
2. Hladilniki, zamrzovalne omare, klime ipd.
3. Monitorji, televizorji.
4. Mali aparati: sesalniki, likalniki, mlinčki za kavo, naprave za striženje las, osebni računalniki z vso opremo (miška, tipkovnica, procesor, tiskalnik ...), telefoni, radijski sprejemniki ipd.
5. Plinske sijalke: varčne žarnice ipd.

VII. CENTER ZA RAVNANJE Z ODPADKI ŠPAJA DOLINA

Center za ravnanje z odpadki v Špaji dolini obratuje v poletnem času (16. 03. do 14. 11.) od ponedeljka do petka od 7. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 15. ure, v zimskem času (15. 11. do 15. 03.) od ponedeljka do petka od 7. do 16. ure, ob sobotah pa od 8. do 13. ure. Ob nedeljah in praznikih je center zaprt.

Občani lahko kot fizične osebe v obratovalnem času CERO Špaja dolina v zbirni center **brezplačno** oddajo naslednje ločene odpadke:

- **mešana embalaža** (plastenke, pločevinke, tetrapak, razne folije, kovinska embalaža, embalaža iz plastike ipd.),
- **papir in kartonasta embalaža** (zvezki, knjige, revije, časopisni papir, kartonasta embalaža ipd.),

- **steklena embalaža** (steklenice, kozarci od vlaganja ipd.),
- **ravno steklo** (okenska stekla ipd.),
- **odpadne avtomobilske gume** (dovoljeno 50 kg/gospodinjstvo/leto, to je približno 4–5 kosov avtomobilskih gum),
- **kovine** (drobne kovine), večji kosi, kot so radiatorji, peči ipd., se odloži na za to primerno ploščad,

- **odpadni les** (kosi lesa ali pohištva, kot so: omare, mize, leseni stoli ipd.),
- **odpadna električna in elektronska oprema** (veliki gospodinjski aparati, hladilniki in zamrzovalne skrinje, televizorji, monitorji, mali gospodinjski aparati ipd.),
- **nevarni odpadki** (akumulatorji, baterije, odpadna zdravila, pesticidi, odpadna olja ipd.),
- **kosovni odpadki** (vzmetnice, oblazinjene sedežne garniture, športni rekviziti, večje igrače ipd.),
- **odpadni tekstil** – za ponovno uporabo (oblačila, obutev),
- **organski odpadki**, ki se odložijo na ploščad za kompostiranje (večja količina vej, žive meje),
- **plastične rolete** (okenske plastične rolete).

Proti plačilu pa se v zbirni center lahko oddajajo tudi:

- **mešani komunalni odpadki**, ki se odložijo v zbirnem centru (nesortirani),
- **gradbeni odpadki** – ne več kot 5000 kg/leto/gospodinjstvo.

Vse fizične in pravne osebe, **ki se ukvarjajo s poslovno dejavnostjo**, morajo odlaganje vseh zgoraj navedenih pripeljanih odpadkov v center plačati, izjema so le kovine in papir. Za njih velja prepoved odlaganja gradbenih odpadkov.

O vseh morebitnih spremembah načrta odvoza mešanih ali ločeno zbranih komunalnih odpadkov in o drugih novostih vas bomo obveščali preko lokalnega časopisa in lokalnega radia Zeleni val.

Izjava za javnost

Skupščina Javnega komunalnega podjetja Grosuplje je v ponedeljek, 9. 12. 2013, na svoji 37. redni seji za predsednika Skupščine za poslovno leto 2014 imenovala Janeza Pavlina, župana občine Dobropolje.

Na isti seji je Skupščina imenovala Jožeta Hočevarja, Stanislava Stoparja, Roka Zupančiča in Bojana Goriška v prvi Nadzorni svet Javnega komunalnega podjetja Grosuplje.

Skupščina je izvedla imenovanja na podlagi določb novo sprejetega Odloka o ustanovitvi in organiziranju javnega podjetja Javno komunalno podjetje Grosuplje d.o.o.

Vsem imenovanim čestitamo in jim želimo veliko uspehov pri krepitevi razvoja komunalnih dejavnosti, uveljavljanju javnega interesa in delovanju Javnega komunalnega podjetja Grosuplje.

Tomaž Rigler, direktor JKP Grosuplje

VIII. PRIKAZ ODLOŽENIH IN LOČENO ZBRANIH ODPADKOV V OBČINAH DOBREPOLJE, GROSUPLJE IN IVANČNA GORICA:

VRSTA ODPADKA / LETO	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
1. Odpadki, odloženi v deponijo	12.352.330	12.877.975	14.050.845	12.622.464	10.838.246	12.432.290	9.914.465	7.206.586	6.143.360
2. Ločeno zbrani odpadki:									
a). kosovni odpadki: - kovine	171.860	98.600	79.790	165.030	208.780	185.790	175.400	154.030	114.260
- les	0	0	0	109.640	207.610	289.030	381.300	416.360	396.540
b). nevarni odpadki	8.292	13.619	16.575	17.903	22.539	23.329	23.531	22.600	19.342
c). OEEO (odpadna el. oprema)	0	0	12.940	75.560	153.054	141.092	158.697	153.201	131.177
d). odpadne avtomobilске gume	0	0	0	50.410	71.440	97.330	0	30.750	30.800
e). odpadni tekstil	0	0	0	0	0	0	0	7.090	10.920
f). ekološki otoki:									
- papir	386.480	545.440	639.040	730.540	751.010	903.780	868.530	895.350	900.480
- steklo	142.600	183.380	217.180	285.540	330.950	367.130	486.770	561.060	605.321
- embalaža	81.620	89.460	114.690	170.640	221.220	333.721	714.010	1.494.430	1.693.450
g). organski odpadki	1.429.940	1.642.800	1.704.870	1.852.610	2.794.250	3.142.230	3.274.091	3.887.610	3.004.130
h). odpadne nagrobne sveče	0	0	0	0	0	75.280	60.710	56.280	50.639
Skupaj zbrani odpadki	14.573.122	15.451.274	16.835.930	16.062.697	15.599.099	17.991.002	16.057.504	14.854.597	13.113.479
Ločeno zbrani odpadki skupaj	2.220.792	2.573.299	2.785.085	3.440.233	4.760.853	5.558.712	6.143.039	7.648.011	6.970.119
Odloženi odpadki v deponijo skupaj	12.352.330	11.973.955	14.050.845	12.622.464	10.838.246	12.432.290	9.914.465	7.206.586	6.143.360
% ločeno zbranih frakcij	15,24	16,65	16,54	21,42	30,57	30,90	38,26	51,48	53,15

Za mesec december 2013 smo upoštevali količine odpadkov glede na enako obdobje preteklega leta. Iz zgornjih podatkov je razvidno, da smo v letošnjem letu zbrali manj odpadkov kot v preteklem letu. Verjetno je to posledica krize v gospodarstvu in s tem padec standarda, ki se kaže že od leta 2010. Ločeno zbiranje odpadnega tekstila oz. oblačil, s katerim smo začeli lansko leto v zbirnem centru v CERO Špaja dolina, se je zelo uveljavilo, saj smo ga letos zbrali že 11 t. Posledica povečanja ločeno zbranih odpadkov na izvoru in manj zbranih odpadkov je, da se količina odloženih odpadkov zelo hitro zmanjšuje glede na pretekla leta.

Želimo si, da bi tudi v prihodnje skupaj z vami zagotavljali čisto in zdravo okolje.

VSEM OBČANOM IN POSLOVNIM PARTNERJEM VOŠČIMO VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO 2014.

ODDELEK ZA KMETIJSKO SVETOVANJE KSS Dobrepolje

Videm 36, 1312 Videm Dobrepolje

Tel.: 01 7867 150; 041 310 169 ♦ E-naslov: franc.omahen@lj.kgzs.si ♦ www.lj.kgzs.si

Obvestilo Kmetijsko svetovalne službe za kmetovalce

Poročilo o prejetem pavšalnem nadomestilu v letu 2013

Vsi, ki ste imeli v letu 2013 dovoljenje za uveljavljanje pravice do pavšalnega nadomestila za kmetijske in gozdarske pridelke, morate do konca januarja 2014 elektronsko oddati poročilo na Davčno upravo.

Vsi, ki želite poročilo oddati v pisarni KSS Dobrepolje, lahko to storite s predhodno najavo. S seboj na oddajo poročila prinesite dovoljenje davčne uprave o uveljavljanju pavšala v letu 2013 in vse račune za kmetijske in gozdarske pridelke, pri katerih ste uveljavljali pavšal. Poročilo morate oddati tudi tisti, ki imate dovoljenje o uveljavljanju pavšala, vendar ga niste uporabili. Poročilo je zakonsko pogojeno in je pogoj za podaljšanje pavšala v naslednjem letu.

Vračilo trošarin za gorivo v kmetijstvu

Za vračilo trošarin za porabljeno gorivo v letu 2013 morate do 31. marca 2014 oddati vlogo na pristojni carinski urad. Količina porabe goriva se izračuna po spodaj navedenih normativih. Normativna poraba je določena na leto glede na površino in dejansko rabo kmetijskih in gozdnih zemljišč v uporabi upravičenca, kakor ju izkazujejo GERK (grafične enote rabe zemljišč kmetijskega gospodarstva) oziroma zemljiški kataster za gozd ter znaša:

- 200 litrov na 1 hektar njive ali vrta, trajnega travnika, barjanskega travnika in ekstenzivnega sadovnjaka,
- 420 litrov na 1 hektar vinograda, intenzivnega sadovnjaka, hmeljišča, oljčnika ali drugega trajnega nasađa,
- 50 litrov na 1 hektar plantaže gozdnega drevja,

- 15 litrov na 1 hektar gozda ali kmetijskega zemljišča, poraslega z gozdnim drevjem.

Zahtevek s prilogami pošljete na Carinski urad Ljubljana, Šmartinska 152 A, 1000 Ljubljana.

Prenos plačilnih pravic

Če ste spreminjali kmetijske površine za neposredna plačila v kmetijstvu (nov najem ali vrnitev najetih zemljišč) lahko do konca januarja 2014 oddate vlogo za prenos plačilnih pravic skupaj z zemljiščem.

Na upravno enoto najprej prenesite GERK, nato pridite v pisarno kmetijske svetovalne službe, da uredimo še prenos plačilnih pravic.

Za več informacij pri izpolnjevanju zahtevkov lahko pridete ali pokličete v pisarno Kmetijsko svetovalne službe Dobrepolje, tel. 01 7867 150.

*Želimo vam srečno in
zdravo leto 2014!*

KGZS KMETIJSKO GOZDARSKI
ZAVOD LJUBLJANA

Franci Omahen, KSS Dobrepolje

Vsem članicam in članom, simpatizerjem in vsem ostalim občankam in občanom želimo prijetne praznične dni ter vse dobro v letu 2014

Območna organizacija
Socialnih demokratov Grosuplje

*Toplo ognjišče in smeh v očeh,
iskreno želimo Vam
v teh prazničnih dneh.
Da zdravja in srečnih
dogodkov nešteto
v obilju nasulo bi
novo Vam leto.*

TD Dobrepolje

Mestna knjižnica Grosuplje
Enota Dobrepolje

Iz naše knjižnice

Videm 34a ● tel.: 01/786 71 40 ● sikvidem@gro.sik.si

V prostore knjižnice Vas vabimo v:

ponedeljek in sredo od 12.30 do 19. ure
torek in četrtek od 9. do 14. ure
petek od 12.30 do 20. ure

Zgodilo se je ...

V živahnem ritmu zaključujemo leto 2013. Tudi november in december sta polna dogodkov, ki smo jih preživeli v družbi obiskovalcev knjižnice.

Tik pred prvo adventno nedeljo so otroci in odrasli napolnili knjižnico do zadnjega kotička in skupaj s Suzano Belak Pungartnik, avtorico knjig o ustvarjanju, **izdelali in okrasili adventne venčke**. Iskralo se je od ustvarjalnosti.

Anja, Monika, Rebeka, Anamarija, Nika, Maja P., Klara S., Neža, Eva, Julija, Maja M., Katarina, Klara P. in Tanja smo v sredo, 13. decembra 2013, zopet **obiskale stanovalce Zavoda sv. Terezije** in jim prebirale zanimive zgodbe. Bili so nas zelo veseli.

Mladi novinarji so se v knjižnici srečali z Gorazdom Hočevarjem. Pod njegovim mentorstvom bodo pripravili časopisne članke na temo domoznanstva, ki jih bomo brali v januarski posebni prilogi Našega kraja. V njih bodo predstavili ustvarjalce iz Dobrepolja.

Učenci 7. razreda so v okviru projekta Rastem s knjigo obiskali knjižnico. Vsak od njih je prejel knjigo Kot v filmu, ki jo podarja Javna agencija za knjigo Republike Slovenije.

V petek, 13. decembra 2013, smo **odprli fotografsko razstavo Žige Palčarja**, ki jo je avtor poimenoval Stranski produkt. Vabljeni na ogled do konca januarja.

Zgodilo se bo ...

Začetni računalniški tečaj za odrasle

V prvih mesecih naslednjega leta v knjižnici pripravljamo začetni računalniški tečaj za odrasle. Če želite spoznati osnove dela z računalnikom, pokličite na tel. 01 7867 140, da se dogovorimo za termin.

Bralni klub Dobrevoljci

Če želite brati kakovostno literaturo in o njej deliti svoje mnenje z ostalimi bralci, da se pridružite bralnemu klubu.

Pravljicne urice za otroke od 4. do 9. leta starosti

Vsak petek, ob 17.30 utri, si v dobri družbi privoščimo pravljico in ustvarjalno delavnico. Vabljeni!

PESTRO DOGAJANJE V NAŠI KNJIŽNICI IN NAPOVED DOGODKOV LAHKO SPREMLJATE TUDI NA NAŠI SPLETNI STRANI WWW.GRO.SIK.SI ALI NA FACEBOOKU.

POVABLJENI K BRANJU ...

Naj vas tokrat povabim k branju z razmišljanjem dr. Mance Košir:

»Kdor bere, ta tudi misli. Kdor bere, bolje razume samega sebe, druge ljudi, svet, ki v njem živi. Kdor bere, je z zlato nitjo povezan s svojo dušo, zato sliši njen glas. In ni osamljen, čeprav je sam. Branje zahteva čas in kdor si ta čas vzame, zna biti sam s seboj in mu ni dolgčas. Lažje razume, kaj je v življenju pomembno in kaj ne, kaj je prav in kaj narobe. Ne imeti, pravi duša svojemu bralcu, biti je smisel bivanja.«

Polepšajmo si torej praznične dni tudi s knjigo v roki.

Pripravila Tanja Zavašnik

Rafael Samec je z novimi razstavami slavil 70 let

Umetnik s parafinskimi skulpturami Rafael Samec se je rodil 28. septembra 1943 v Dobrepolski dolini. Rojen je bil na Vidmu, mladost pa je preživel v Ponikvah.

Drago Samec

Temelj njegovih iskanj mu je dala Srednja aranžerska šola, nato je kot samohodec deloval kot svečar. Na Starem trgu v Ljubljani se še spomnimo lokala z njegovimi stvaritvami. A hkrati se je "potepal po tej naši zemlji in iskal zaklad ter pravo pot".

In našel ga je v nadgradnji snovnega materiala za sveče – voska in parafina. Poklicna pot aranžerja in svečarja ga je peljala preko sveč, ki so postajale čedalje bolj dekorativne, enkratne in izrazne. Od dekorativnih sveč do likovne ustvarjalnosti v vosku in parafinu je po svoji poti hodil za lepoto. Začel je z malimi skulpturami iz voska, ki so bile najprej še uporabne kot sveče, vir svetlobe, v sebi pa so že nosile zametke drugačnih lepotnih iskanj. Njegovi izdelki so bili nagrajeni s priznanji znak kvalitete, izdelki domače in umetnostne obrti. Delo rokodelca je zaokrožil z nazivom mojstra domače in umetnostne obrti, kar je naziv, ki ga dosegajo in se z njim ponašajo le najboljši rokodelski mojstri različnih obrti in strok v Sloveniji.

Rafaelova ustvarjalnost je zgodaj presegla preprosto rokodelstvo. V zavezanosti iskanju lastne poti je svoje poslanstvo našel v duhovnih vsebinah materiala in ambientalnih razstav.

Ustvarjalna moč je prešla več iskalnih in ustvarjalnih faz, vsaka pa je vezana na

vosek kot izrazno sredstvo, ki zaživi novo polnost ter že zaradi tvarine večnost in minljivost hkrati.

Iznašel je lasten zapleten postopek koloriranja in gradnje, saj se je v štirih desetletjih ukvarjanja z voskom seznanil z njim ter prodril v vse skrivnosti tvarine, ki mu je medij ustvarjanja. V njem je našel svojski in edinstven likovni izraz, soroden sodobnim kiparskim iskanjem, ki pa je ob tem še oblikovalsko dognan in estetsko privlačen.

Umetnine Rafaela Samca so sicer vse ustvarjene v vosku in parafinu, a se med seboj razlikujejo po načinu izdelave, uporabi barve, obliki, velikosti ter se v kompoziciji predstavljajo v različnih postavitvah.

Skulpture, ki jih razstavlja, so na vsaki razstavi drugačne, od geometrijskih teles, njihovih prehajanj in delov, prelivanj pa vse do florističnih oblik, kjer je kdaj naravno veren, drugič fantazijski. Tu se predvsem spomnimo množice zlatih vrtnic, ki so se s trdne podlage ali z vodne gladine povzpеле celo v zračno sfero.

A ne ostaja samo pri voščenih skulpturah, ki so se preobrazile v kiparske stvaritve in so ustvarjene z neizmernim avtorjevim idejnim bogastvom, s svežimi likovnimi stvaritvami, ki so presegle osnovno uporabnost in prešle v nove oblike in podobe.

Sam pravi, da "likovno ustvarjanje, naj bo to kakršno koli, pripomore k čistosti srca in misli in prepozna tisto najtanjšo tan-

čico, ki loči dva svetova, zemeljskega od božjega".

Vse skulpturalno iskanje je zato nadgradil s slikarstvom, a ne običajnim. Sedaj razstave krasijo tudi njegove stenske slike in reliefne podobe iz voska.

O svoji vlogi je še dodal: "Ustvarjalec likovnih del naj bi bil bolj dojemljiv za vibracije, ki jih človek prejema iz sveta čustev. Ta čustva potem vgradi, vnese v svoje delo in jih ponudi gledalcu v vpogled. Je kot posrednik med nevidnim čustvenim svetom in množico ljudi, ki jim prenaša svoje občutke. To je umetnikovo poslanstvo."

Svoje nove stvaritve razstavlja na ambientalnih razstavah, ki jim vdahne poseben namen in že s poimenovanji nagovarja obiskovalce: Labirinti tišine, Prekrivanje svetlobe, Vrtnice v mojem srcu, Prameni svetlobe, V začetku, Voda itd. Razstavlja po vsej naši domovini, v tujini pa v vseh sosednjih državah ter v Franciji in Nemčiji.

Rafael Samec je izdal dve monografiji o svojem ustvarjanju. Velika monografija (2007) obsega 526 strani in vsebuje več kot 500 barvnih fotografij. Druga, z naslovom Svetloba, krhkost in prosojnost (2001), predstavlja prvotnejše voščene mojstrovine na 80 barvnih fotografijah vrhunskih fotografov, obširni zapis umetnostnega zgodovinarja dr. Mirka Juterška pa je preveden tudi v angleščino. Nekaj knjižic je izšlo ob posebnih razstavah, sicer pa veči-

no razstav pospremi lična zloženska. Vsaka njegova razstava je vredna obiska, saj je vsaka drugačna, nadgrajena in ostri naš odnos do lepega.

Umetnik Rafael Samec je iz Dobrepolja, kamor se je napotil tudi leta 2008, ko mu je kulturna sekcija iz Podgore pripravila razstavo ter pogovorni večer, v decembru

2011 pa so na Vidmu v Jakličevem domu postavili njegovo stalno razstavo, sam pa je občini daroval ciklus parafinskih slik z naslovom Dobrepoljska zemlja. Na prireditvi so nastopili Zagoriški fantje, violinistka Veronika Zajec, nekaj besed pa je izrekel še veleposlanik Venezuele Nestor Lopez.

Svojo sedemdesetletnico je Rafael Sa-

mec delavno praznoval ob otvoritvi skupne razstave Vo.da s koroško slikarko Tanjo Prušnik v Idriji in nato še v Vipavskem Križu.

Ustvarjalnemu umetniku želimo še dosti umetniškega navdiha pri ustvarjanju in zdravlja, da vse svoje načrte tudi uresniči. ♦

Dvanajst jeznih mož **spet na sceni**

Po uspešni premieri in prvi ponovitvi sodne drame Dvanajst jeznih mož v novembru smo si ustvarjalci igre privoščili nekoliko oddiha. Po novem letu pa se bomo pripravili na nove ponovitve.

Marta Šuštar

Mnogi ste si igro že ogledali. Hvala za vaše pohvale in čestitke, ki so nam v spodbudo.

Po vašem pozitivnem odzivu vemo, da trud ni bil zaman.

Lahko rečem, da je igra celotni ekipi nekako »zlezla pod kožo« in jo zares že-

limo še igrati. Šele sedaj, ko smo jo uspeli postaviti na oder, se v celoti zavedamo njene aktualne sporočilnosti in obenem dinamičnosti. Zavedamo se, kako pomemben je vsak lik, vsak gib in pravzaprav vsaka beseda, če hočemo, da bo igra posredovala gledalcem tisto sporočilo, ki ga nosi. Zato sta potrebna izjemna koncentracija in sodelovanje vseh.

Ponovitve igre Dvanajst jeznih mož bodo:

v soboto, 22. februarja 2014, ob 19.00,
v nedeljo, 23. februarja 2014, ob 16.00
in v soboto, 15. marca 2014, ob 20.00.

Vstopnice bodo na voljo v knjižnici Dobrepolje od 1. februarja 2014 dalje.

Vljudno vabljeni!

Trinajst dni pred premiero

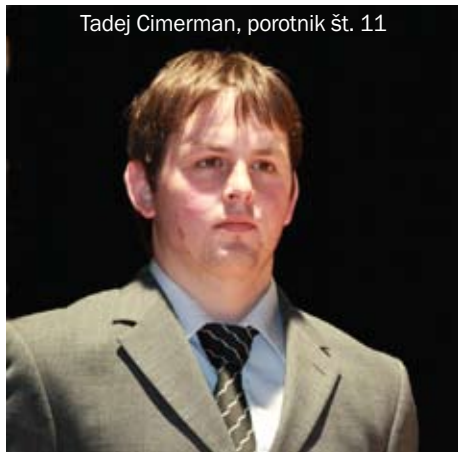

Martin Jamnik, porotnik št. 12

Porotnik št. 12:

V čem pri igri najbolj uživaš?

Uživam, ker mi je vloga pisana na kožo, je moj značaj in se sprostim ob tem.

Tadej Cimerman, porotnik št. 11

Porotnik št. 11:

Kaj je zate najtežje pri tej igri?

Skozi celo igro je treba dogajanje spremljati, tako z obrazno mimiko kot s telesnimi kretnjami. To je najtežje. V primerjavi s filmom, na primer, so tam določeni kadri, kjer se enih igralcev ne vidi, pri nas pa moraš biti ves čas v igri in na zunaj kazati, da te stvar zanima.

Alojz Rebolj, porotnik št. 3

Porotnik št. 3:

Povej svoj najljubši citat v igri ter citat nekoga drugega.

»Razdražljiv, hudiča razdražljiv. Tukaj hočemo nekoga, ki je zagrešil umor, spraviti na električni stol, kamor sodi. Tukaj pa nam nekdo pripoveduje pravljice, mi ga pa poslušamo. Zakaj mu še noža ne vrnete nazaj?«

Od drugega: »Ni kriv!«

Igor Ahačevčič, porotnik št. 8

Porotnik št. 8:

Ko na hitro preletiš igralce na svojih pozicijah v igri, so številke ali osebe z imeni?

Dejansko zdaj v tem primeru kot številke, čeprav me je v začetku stvar motila, ampak zdaj, čez čas, smo se že privadili.

Posebnost igre?

Igra je posebna zato, ker dobro razčlenjuje karakterje posameznikov in zato ker je bolj resna. Obravnava neki pravi problem v družbi.

Janez Gačnik, porotnik št. 1

Porotnik št. 1:

Kako bi opisal vlogo žensk v tej igri?

Nepogrešljiv člen. Kaj bi mi brez šepetalk?

Posebnost igre?

Ima neko globlje sporočilo in je tudi velik izziv za precej statične vloge. Pokazati je treba veliko značaja.

Ambrož Volek, porotnik št. 7

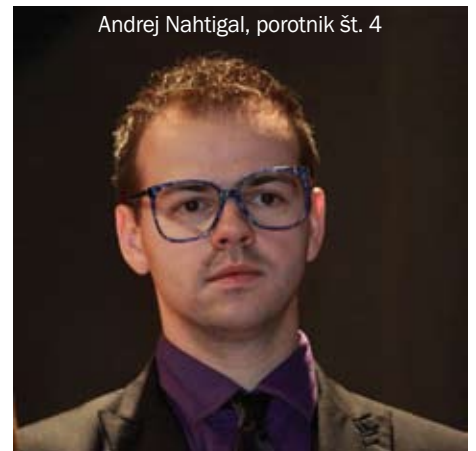
Porotnik št. 7:

Zakaj si sprejel vlogo številke 7?

Zato ker se mi je zdela fajn, ker je taka živčna. Dovolj dinamična je, ker meni dinamika ustreza, saj sem težko pri miru.

Posebnost igre?

Predvsem to, da smo vsi igralci ves čas na odru in je čisto drugače igrati to kot kako komedijo, kjer lahko dol z odra hodiš. Treba je veliko koncentracije na odru, kar je malce težko, a mislim, da bomo speljali.

Andrej Nahtigal, porotnik št. 4

Porotnik št. 4:

Si se našel v svojem liku?

Ja, sem se kar našel, približno, ha, ha.

Posebnost igre?

Zato ker ves čas v glavnem le sedim in ni nič dogajanja. Premalo je dogajanja. To ni ne dobro ne slabo, nekje vmes. Meni je lažje, če se lahko več gibam, saj si je tudi lažje zapomniti tekst, če spreminjaš pozicije. Lahko na primer povežeš tekst s pozicijo. Težje je, ker le sedi in spremljaš ter čakaš, kdaj si na vrsti.

Porotnik št. 10:

Koliko vadiš tekst za igro doma? Je to dovolj?

Eno uro doma na dan, no, v avtu, ko se vozim. Zdi se mi, da imamo premalokrat vaje. Ker to, ko jaz sam ponavljam tekst, ni dovolj, saj ni situacije. Jaz lahko tekst znam in

Jože Starič, porotnik št. 10

v resnici znam marsikaj, ampak ne vem pa še čisto točno, kdaj moram vstopiti, in to je na vajah najboljšše.

Posebnost igre?

Zato ker je vseh 12 igralcev stalno na odru in moramo biti ves čas skoncentrirani. Neka običajna ljudska igra v treh dejanjih je tako, da so običajno enkrat trije na odru, potem drugi trije, tu pa nas je vedno 12 in moraš igrati ves čas.

Lado Žibert, porotnik št. 9

Porotnik št. 9:

Ali se ti zdi, da si sedaj, 14 dni pred premiero, pripravljen in kako se ti zdi, da so pripravljeni drugi?

Jaz mislim, da pripravljen sem, a imam tremo, saj še nikoli nisem igral in se mi zdi, da se bo treba kar potruditi. Se mi zdi, da je večina itak že starih mačkov in imajo v tem izkušnje in stvar kar teče.

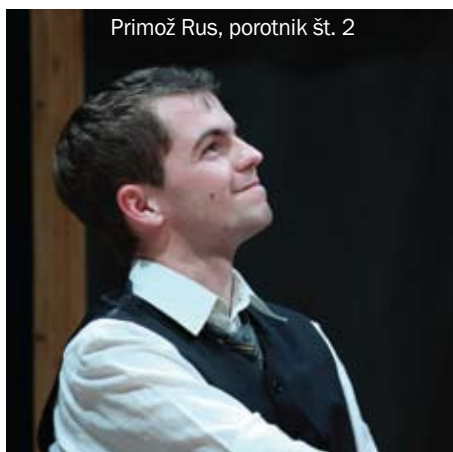
Porotnik št. 2:

Katera beseda ali stavek v igri ti povzroča največ težav?

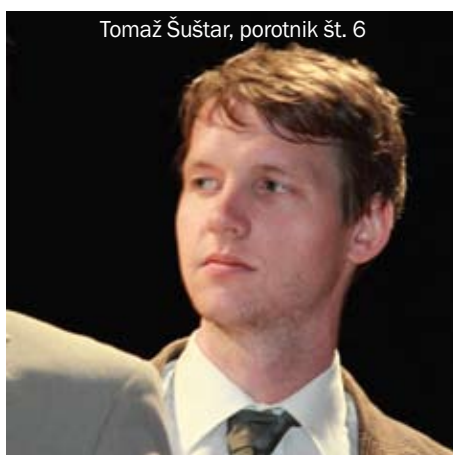
To so ti daljši dialogi oziroma teksti. To mi gre težje z jezika. Drugo je pa vse v redu.

Ali se v svoji vlogi počutiš samozavestnega? To pa definitivno. V začetku sem se malo iskal, zdaj pa moram reči, da sem postal precej bolj samozavesten.

Ti je kaj žal, da si sprejel vlogo v tej igri? Absolutno ne.

Primož Rus, porotnik št. 2

Tomaž Šuštar, porotnik št. 6

Porotnik št. 6:

Kako najdeš povezavo vlog iz igre z resničnim življenjem?

Mislim, da tudi v dejanskih realnih situacijah pride do stvari, ki so naš »background« in pridejo na površje, in sicer do stvari, ki bi sicer morale biti objektivne, pa niso.

Posebnost igre?

Ja, v glavnem se take amaterske dramske skupine lotevajo predvsem kakšnih komedij, ta igra pa je precej velik izziv, ker ni komedija in je resna igra z nekim sporočilom; malo težjim kot navadna komedija.

Janez Jakopič, porotnik št. 5

Porotnik št. 5:

Ali bi ti zdaj, ko jo poznaš, to igro preimenoval kako drugače?

Ne.

Posebnost igre?

Ja, od teh, ki sem jih jaz do sedaj igral, je drugačna, ker je resna igra. Ima večjo, bolj globoko zgodbo.

Najljubši citat?

»Dajmo, začnimo že!«

Jože Zrnec, paznik

Paznik:

Kako doživljaš svojo vlogo?

Zdi se mi, da je po eni strani še težje igrati tako vlogo. Ves čas moraš biti pozoren, pa nimaš v bistvu kaj početi. Vstopiti pa moraš do sekunde natančno.

Marta, režiserka:

Teden dni pred premiero; se ti zdi, da potekajo stvari dovolj dobro?

Ne mislim, da stvari še ne tečejo dovolj dobro, a ne vem, če bomo imeli čas spraviti stvari na višji nivo.

Kateri lik je po tvojem mnenju najbolj pisan na kožo?

Mislim, da so vsi liki zelo dobro zadeti. Morda bi lahko malce bolj izpostavila like številki 8, 9, 1, 2, 3, 7.

Tem so res vloge pisane na kožo, ostali se morajo pa toliko bolj potruditi, da karakter, ki ga zahteva vloga, zaigrajo.

Moj najljubši citat je:

»Dajmo, začnimo že, gotovo imamo vsi še druge opravke.«

*Intervjuje je opravila in zapisala
Klavdija Možina 3. 11. 2013.*

Poprtniki v Dobropolju

Društvo podeželskih žena Dobropolje Struge je v sodelovanju z Zvezo kmetič Slovenije in Občino Dobropolje organiziralo že četrto razstavo poprtnikov, ki pa je letos prerasla v prvo Državno razstavo poprtnikov in drugih prazničnih božičnih kruhov.

Prvih deset sodelujočih z najbolje ocenjenimi poprtniki

Nada Lunder, foto: Jože Starič
in Mateja Lunder

Razstava je bila lepa in zelo obiskana, saj je omamni duh po dobrem kruhu kar vabil obiskovalce na ogled. Pogledu na te prelepe hlebe kruha, okrašene z raznimi motivi, je bil prečudovit. Znanje izdelave poprtnika so nekateri prejeli od svojih mam, drugi pa so se tega naučili na delavnicah, ki se med drugim vsako leto pripravljajo v Robu in Velikih Laščah, letos pa smo jo pripravili tudi v Dobropolju v Gostilni pri Zori. Delavnica peke poprtnikov v OŠ Primoža Trubarja Velike Lašče, ki jo vodi Milka Debeljak, je že obrodila sadove. Na razstavi je sodelovalo pet učencev 5. in 6. razreda, Jon, Klara, Ana, Zala in Živa.

Letos je bilo na razstavi 44 poprtnikov in ene testene jaslice. Ocenjevala jih je strokovna komisija v zasedbi: dr. Janez Bogataj, dr. Boris Kuhar in Vanja Damjanič. Podeljenih je bilo 18 bronastih, 25 srebrnih in eno zlato priznanje.

Ko so si številni obiskovalci ogledovali in komentirali razstavljene poprtnike, so se v marsikom prebudili spomini na mladost. Ko sem jih dva dni spremljala in se pogovarjala z njimi, sem slišala veliko zgodb o poprtnikih, o sreči, ljubezni in pričakovanju. Občudovanja vredni so bili tudi oskrbovanci Doma sv. Terezije, ki so si vsak poprtnik z zanimanjem ogledali. Zato se iz srca zahvaljujem vsem obiskovalcem, ki so si ogledali našo razstavo.

Vse zahvale tudi Občini Dobropolje, žu-

panu Janezu Pavlinu in Zvonetu Gosarju, Ireni Ule iz Zveze kmetič Slovenije, vsem gospodinjam in gospodincem ter učencem, ki ste spekli poprtnike, kajti brez vas ne bi bilo tako lepe razstave, Metki Starič in njeni ekipi za pomoč in nasvete pri organizaciji, Metki Tegel, ki je bila vse tri dni prisotna na razstavi s svojim delom in pomočjo, Juditi Boštjančič in Beti Lunder za pomoč pri sprejemu poprtnikov in administraciji, Marti Šuštar za doživetvo povezovanje programa na podelitvi priznanj, vsem nastopajočim iz vrtca Ringaraja in Veroniki Zajc. Zahvaljujemo se tudi vsem, ki ste nas podprli pri izvedbi razstave: Cvetličarni Lilija, Gostilni Brdavs, Piceriji Adam, Gostilni pri Zori, Mateju Strahu. ♦

Levo:
Razstava
poprtnikov

Desno:
Poprtnik
z zlatim
priznanjem

Poprtnik v velikolaških krajih in Dobropolju

V decembru je bil ob državni razstavi poprtnikov in ostalih božičnih kruhov v Jakličevem domu premierno prikazan 15-minutni dokumentarni film **Poprtnik v velikolaških krajih in Dobropolju**.

Metka Starič, Zavod Parnas

Nastal je v sodelovanju Zavoda Parnas iz Velikih Lašč in podjetja *ivideo* Rok Borštnik s.p. ob podpori številnih botrov, ki so podprli nastanek filma z obljubo, da bodo ob izidu kupili svoj izvod DVD-ja s filmom.

Glavno besedo v dokumentarnem filmu imajo štiri gospodinje. Milka Padar iz Male vasi ohranja tradicionalno pripravo poprtnika – peče ga v krušni peči, na njem oblikuje „čipke“ po vzoru njene mame in stare mame poprtnik v družinskem krogu blagoslovijo z blagoslovljeno vodo in s kadihom. O pripravi poprtnika, njegovem pomenu in smislu ohranjanja te nesnovne dediščine v filmu spregovorijo tri gospodinje: Milka Debeljak iz Gornjih Retij, Nada Lunder iz Predstrug in Majda Tekavec iz Roba. S svojimi pogledi film obogatita tudi etnolog dr. Janez Bogatajem in Vanja Damjanič iz gostilne Pri Kuklju, ki je prva začela prirejati razstave poprtnikov in s povezavo gospodinj presegla občinske meje. Posebej je izpostavljen pomen prenašanja znanj preko delavnic v veli-

kolaški osnovni šoli. Pri branju in snemanju besedil sta nam na pomoč priskočila Matjaž Gruden in Igor Ahačevčič. Scenarij za film sta pripravila etnologinja Klara Debeljak in Rok Borštnik, ki je tudi režiser, snemalec in montažer filma. Pri nastajanju filma sva sodelovali še Tadeja Dejak kot asistentka kamere in režije ter Metka Starič kot producentka filma.

Premiera filma je bila v sklopu Državne razstave poprtnikov in ostalih božičnih kruhov v Jakličevem domu na Vidmu.

Film si boste lahko ponovno ogledali **ob razstavi poprtnikov v PARNAS centru v Robu v nedeljo, 5. januarja 2013, med 9. in 16. uro**, lahko ga tudi naročite v Zavodu Parnas (041 833 456, info@zavod-parnas.org).

Pa še povabilo. Priprava božičnega kruha poprtnika je od letošnjega maja vpisana v Register nesnovne dediščine. Kot nosilec dediščine je navedena skupina gospodinj iz okolice Velikih Lašč in Dobropolja, ki jo zastopa Majda Tekavec iz Roba. Na seznamu, ki ga stalno dopolnujemo, je trenutno 57 gospodinj. Dopolnjevati ga pomaga tudi DPŽ Dobropolje Struge. Če vas na seznamu še ni, pa ta praznični kruh še vedno pečete, se javite ge. Nadi Lunder ali Zavodu Parnas in med nosilce znanja priprave poprtnika bomo vpisali tudi vas.

V imenu ustvarjalcev filma se iskreno zahvaljujem vsem sodelujočim in botrom, ki ste podprli film z nakupom. Film pošiljamo med vas z namenom, da ob prazniku svetih treh kraljev spet zadiši po prazničnem kruhu v čim več domovih. ♦

*Novo leto
z vam najljubšo
melodijo naj zazveni
in z vsem sijajem
naj vaše načrte osvetli,
naj vam pogum srca,
optimizem in
vztrajnost za
nove začetke podari!*

*Želimo vam
blagoslovljene
božične praznike
in v letu 2014
veliko srčnega poguma
za uresničitev načrtov!*

**KULTURNO DRUŠTVO
DOBREPOLJE**

*Sklenili smo še en krog doživetij,
na obzorju že sveti nova pot,
pripravljena na naše korake.*

*Želimo vam mirno potovanje
brez vsakdanjih žuljev,
posuto z obilico smeha
in ovito v prijetno toplino.*

Srečno v letu 2014!

Rokodelski center Ribnica

MUZEJ RIBNICA

Sodelovanje Župnijske Karitas Dobrepolje, Krajevne organizacije Rdečega križa Dobrepolje in Društva upokoјencev Dobrepolje

Že nekaj let so prihajale pobude z različnih strani za sodelovanje pri nekaterih dejavnostih na področju dobrodelnosti v župniji oz. v občini. Letos smo se že na začetku leta pri načrtovanju dejavnosti dogovorili, da bomo sodelovali pri obisku starejših ob Miklavžu in pri voščilih jubilarantom. To namero smo, kot veste, tudi uresničili.

Priprava Miklavževih daril

Miklavž s spremstvom v DST

Obisk Miklavža

Združili smo se pri pripravi Miklavževih darilc. Ker je bilo to prvič, je bilo kar nekaj dela z organizacijo, usklajevanjem seznamov in dogovarjanjem, vendar se vse da, če se hoče. Tudi po vaseh so se povezali pro-

stovoljci RK, poverjeniki DU in sodelavci ŽK in skupno obiskali obdarovance oz. so se dogovorili, kako obdarovanje v svoji va-si izpeljati. Opravičujemo se, če je bilo kje kaj narobe. Opozorite nas na napake, da jih bomo v prihodnjem letu lahko popravili. Potrudili smo se vsi in upamo, da ste bili

naše pozornosti veseli.

Sodelovanje so z veseljem pozdravili tudi v Zavodu Prizma in v Zavodu sv. Terezije. V obeh domovih so varovanci pričakali Miklavža v skupnem prostoru. Otroci iz OŠ Dobrepolje so, pod mentorstvom ge. Eme Sevšek, najprej zaigrali lepo igrico o

Srečanje s škofom Jamnikom v DST

Miklavž v Zavodu Prizma

Miklavžu, potem pa so še Miklavžu pomagali razdeliti darilca. Miklavž je obiskal po sobah tudi vse ostale stanovalce, ki se niso mogli udeležiti prireditve. V Zavodu Prizma je v pričakovanju Miklavža zborček stanovalcev zapel nekaj pesmi. V Zavodu sv. Terezije pa so se stanovalci zelo razveselili, ko se je Miklavžu nepričakovano pridružil še škof dr. Anton Jamnik, ki je bil slučajno na obisku v domu. Pozdravil je vse navzoče, malo pokramljal z njimi in nam vsem na koncu podelil še blagoslov.

Ker je imel Miklavž preveč dela, ni uspel obiskati stanovalcev v bivalni enoti v Predstrugah, zato smo jih obiskale tri sodelavke ŽK. Ko smo jih vprašale, kako se počutijo, so vsi v en glas rekli: »Domače.« Tudi me smo se pri njih počutile zelo domače. Ob skodelici čaja smo prijetno klepetali. Povedali so nam, kako živijo in kaj delajo. Skupaj smo zapeli nekaj pesmic in se nasmejali šalam. Čas je kar prehitro minil. Hvala za tako prisrčen sprejem.

Veselje ob obisku Miklavža v DST

Čestitke za 90 let

V decembru smo, prav tako v sodelovanju vseh treh organizacij (RK, DU in ŽK), obiskali dve jubilanтки ob njuni 90-letnici, in sicer Ljudmilo Sever iz Kompolj in Marijo Petrič iz Hočevja. S spoštovanjem smo prisluhnili njunim lepim in težkim spominom in poklepetali o vsakdanjih stvareh. Najbolj boleči so spomini na vojno. Čudimo se, kako si nekateri ljudje danes želijo vstaje in revolucije. Mogoče bi morali večkrat obiskati ljudi, ki so preživeli vojno, in prisluhniti njihovim spominom, da bi znali ceniti mir. Kljub življenjskim preizkušnjam, ki jih v njunem življenju ni manjkalo, sta obe gospe vedri in nasmejani. Jubilantkama iskreno čestitamo, želimo jima zdravja in Božjega blagoslova.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste žrtvovali svoj čas in ste z veseljem in odprtim srcem sodelovali pri teh skupnih dejavnostih in s tem pokazali, da v dobrodelnem prostovoljstvu ni meja in pregrad.

Pripravili: Metka Tegel, Marta Šuštar, Peter Koritnik

TURISTIČNO DRUŠTVO PODGORA vas v sodelovanju s PLANINSKIM DRUŠTVOM DOBREPOLJE

vabi na

20. pohod z baklami,

v sredo, 25. decembra 2013,
ob 13. uri in ob 18. uri.

S pohodom bomo proslavili
BOŽIČNI DAN in
DAN SAMOSTOJNOSTI
naše države.

Cilj pohoda je Kamen vrh v Dobrepolju.
S Kamen vrha pa na prijetno druženje
v Koči pri Koritu, v Podgori.

PROGRAM POHODA:

Osrednje zbirno mesto za pohod bo v vasi Podgora, kjer si bo lahko vsak pohodnik kupil baklo, topel napitek in hrano ter si ogledal likovno razstavo Križev pot v cerkvi sv. Miklavža v Podgori. Odhod na Kamen vrh bo iz Podgore skupaj z vodiči ob 13. in 18. uri. Pohod do vrha bo trajal približno uro zmerne hoje. Obvezni sta primerna obutev in obleka.

Na Kamen vrhu nas bodo pričakali gostoljubni člani Planinskega društva Dobrepolje s toplimi napitki. Ob 15. in 20. uri je predviden odhod nazaj v dolino. Po pohodu se boste lahko okrepčali in prijetno družili še naprej v koči pri Koritu, v Podgori.

Kaj smo še delali v Župnijski Karitas Dobrepolje in Struge?

Zbiranje obleke in obutve

V organizaciji ŽK je v novembru, v tednu Karitas, potekalo tudi zbiranje oblek in obutve za potrebe v Afriki in Aziji. Odziv je bil zelo dober. Nabralo se je za dva polna kombija stvari (2520 kg). Vsa oblačila že tu v Sloveniji pregledajo, potem pa pošljejo v velika središča na Nizozemsko in v Belgijo, kjer oblačila ponovno sortirajo in jih pošiljajo naprej po svetu. Tekstil, ki ga izločijo, gre v predelavo za koristne

novе produkte (krpe, izolacijski material itd.)

Zahvaljujemo se Zbirnemu centru Špaja dolina za posredovanje in brezplačen prevoz. Brez njihovega sodelovanja akcije ne bi mogli izpeljati. Mogoče bomo zbiralno akcijo ponovili prihodnje leto. Lahko pa tudi sami odpeljete oblačila v CERO Špaja dolina. Oblačila bodo porabljena za iste namene, če bodo čista in spravljena v plastične vreče.

Hvala vsem, ki ste prispevali oblačila,

obutev in drugo. Kot smo lahko videli, so bile stvari v redu, tudi odjemalci so bili zadovoljni. Hvala Ljubičevim iz Zagorice za izdelavo plakatov. Hvala Kmetijski zadruzi Dobrepolje za možnost uporabe skladišča in še posebej hvala Milošu Mehletu in Jožetu Jeršinu za pomoč pri zbiranju in nato varjanju oblačil.

Romanje sodelavcev Karitas

Sodelavci ŽK Dobrepolje in Strug in ŽK Ribnica smo se v sredo, 27. novembra 2013, udeležili tradicionalnega vseslovenskega romanja sodelavcev Karitas v Ponikvo, kjer smo imeli v župnijski cerkvi najprej uro molitve in sv. mašo, ob 16. uri pa smo se v Celju udeležili generalke dobrodelnega koncerta Klic dobrote. To romanje je vsako leto posebno doživetje, ker poteka v neverjetno lepem, prijateljskem, veselem vzdušju.

Delitev hrane iz EU rezerv

V decembru smo v Dobrepolju in v Strugah razdelili 3082 kg hrane iz evropskih rezerv. Izvedeli smo tudi, da je bil sprejet sklep, ki bo omogočal pomoč v obliki hrane tudi v prihodnjem letu.

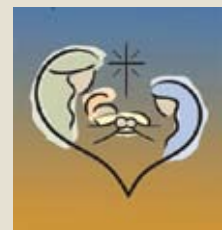
Hvala vsem sodelavcem Karitas in vsem, ki nam zaupate in nas moralno in materialno podpirate.

Marta Šuštar

*Tema sklanja se nad zemljo –
a z višave lije Luč.
Otrok rojen je na zemljo,
Otrok božji, večna luč.*

(Lojze Kozar ml.)

Luč miru, veselja, upanja in ljubezni,
ki jo na svet prinaša Jezus Kristus,
naj razsvetljuje Vaša srca vse dni
v letu 2014.

Iz KORK Dobrepolje

Leto 2013 se počasi izteka, prostovoljci krajevne organizacije zaključujemo še zadnje zadolžitve, za katere smo zadolženi v letu 2013.

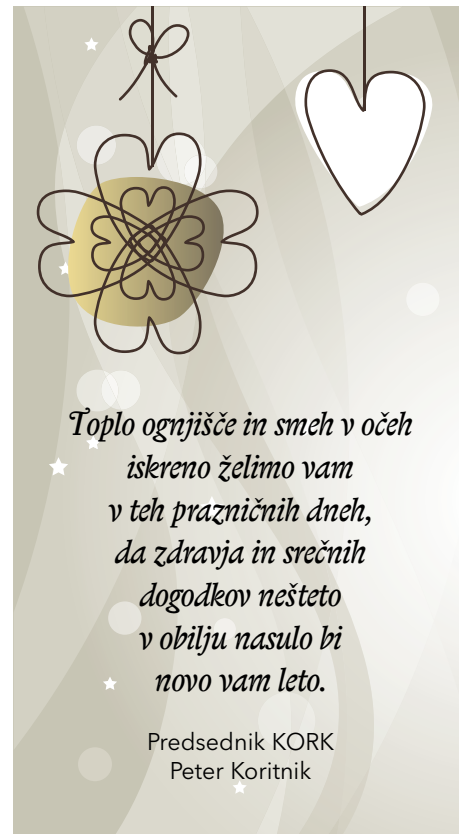
30. novembra smo pripravili dobrodelno akcijo »Drobtinico«. Zbirali smo prostovoljne prispevke za plačilo toplega obroka za osnovnošolce iz socialno šibkih družin iz Osnovne šole Videm. Letos je sredstev manj, vendar bodo tudi v osnovni šoli zagotovo zelo veseli. Kar nekaj učencem oziroma staršem bo olajšana stiska.

Miklavž je v sodelovanju z društvom

upokoјencev in s Karitasom obiskal več kot 500 občanov in občank. Kaj več o tem dogodku preberite v prispevku Karitasa.

Na sam občinski praznik smo podelili priznanja krvodajalcem jubilentom. Letos je priznanja prejelo kar 24 jubilentov. Najvišje priznanje, za 60-krat darovano kri, je prejel gospod Marjan PRIJATELJ iz Kompolj.

Vsem jubilentom iskrene čestitke! ♦

Novo vodstvo Študentskega kluba Groš še večjim projektom naproti

V petek, 29. novembra 2013, so v Pivnici in Gostilni Anton potekale volitve za organe Študentskega kluba Groš, ki svojim članom nudi vrsto popustov in organizira številne dogodke. Mandat predsednika Groša je že tretje leto dobil Uroš Vodopivec, ki z ostalimi člani upravnega odbora za naslednje leto obljublja nove projekte za vse študente in dijake občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobrepolje. Novo vodstvo sestavljajo: predsednik Uroš Vodopivec, člani upravnega odbora Gašper Kus, Nina Roštan, Tomaž Pirman, Ambrož Volek, Gregor Novljan, Mariša Pajk, Boštjan Kutnar in Matjaž Kotar, člani dijaške sekcije Denis Boh, Žan Pirman in Jan Kus, člani nadzornega odbora Tomaž Hrovat, Luka Šehovič, Jan Mehlin ter člani disciplinske komisije Dušan Pirman, Jurij Intihar Sok in Monika Boh.

V decembru smo se študentje odpravili na predbožični izlet v Salzburg, kjer smo si ogledali muzej Red Bulla in se pogreli ob kozarcu ali dveh kuhanega vina. 21.

decembra se bomo zabavali na božičnem partyju z Dejanom Vunjakom in Brendijevimi barabami. Novo leto pa bomo pričakali v Bratislavi, kamor se bomo odpravili kar za tri noči. Za naslednje leto že pripravljamo še veliko drugih projektov in dodatnih popustov, prav tako za naslednje leto načrtujemo tudi odprtje novih prostorov kluba, za katerega si želimo, da postanejo grosupeljsko stičišče občudijskih dejavnosti naše mladine.

Z decembrom vabljeni na uradne ure

tudi v Dobrepolju na vrhu Jakličevega doma vsak torek od 18h do 20h. Uradne ure pa smo razširili tudi v Grosupljem na Gasilski cesti 10, kamor ste vabljeni v ponedeljek, sredo in petek, ravno tako od 18h do 20h. Uradne ure lahko izkoristite za vse informacije ter dobrodošle predloge za izboljšanje naše ponudbe. Dosegljivi smo tudi na spletni strani www.klub-gros.com, z "všečkom" pa nas lahko podprete na Facebook strani <https://www.facebook.com/sk.gros>. ♦

Jakec 2013

Vsakdo rad preživi nekaj časa v naravi. Uživa na svežem zraku, v dobri družbi, ob hrani, pijači. Radi si postavljamo nove izzive, ki jih nato poskušamo izpolniti. Vse to vam ponuja tudi tekmovanje Jakec.

Žan Boc

Letos sem se za udeležitev na državnem skavtskem orientacijskem tekmovanju odločil tudi sam. Zame je bilo to prvo tekmovanje takšne vrste. Tako sem se z Matejem, Enejem, Boštjanom in Jano odpravil na skavtsko pustolovščino.

Vse skupaj se je začelo v soboto, 19. oktobra. Malo pred popoldnevom sem hitro spakiral vse potrebne stvari: oblačila, robčke, nož in seveda hrano. Nato pa se odpravil pred župnišče, kjer je bila naša zbirna točka. Malo čez dvanajst sem le prispel in vse smo zložili v avto, se stisnili na sedeže in se odpeljali v Logatec. Res je, da smo se močno tiščali skupaj, a ni bilo panike. Ob globokih pogovorih in poslušanju reklam na radiu kaj kmalu pozabiš, da sediš v avtu kot sardela v konzervi. Po dobri uri pa smo le prispeli na cilj in poskakali ven. Pretegnil sem si vse ude in že čez nekaj sekund smo sedeli pred športno dvorano v Logatcu in jedli sendviče. Po malici smo se odpravili v notranjost športne dvorane, kjer smo si našli prostor za spanje. Nato smo se posedli in večina nas je začel prebirati čtivo za pisno preverjanje, ki je bilo ob 16h. Kaj kmalu pa smo se naveličali in vsak je začel početi kaj po svoje. Poslušal glasbo, jedel, se pogovarjal z drugimi skavti, jaz pa sem kmalu potem zaspal. Izvedel sem namreč, da bomo začeli osvajati točke šele ob 21.50 in hodili celo noč. Ob hrupu v dvorani sem se kmalu zbudil in ponovil teorijo. Večino je bilo topografskih znakov in nekaj osnovnih pojmov, ki so za orientiranje v naravi ključni. Ob šestnajstih smo se odpravili v učilnice, kjer smo opravili teste. Odpisali smo jih dokaj solidno v primerjavi z drugimi skupinami. Teh je bilo skupaj približno trideset. Mi smo bili četrti po seštevku točk iz pisnega preverjanja. Kmalu po testih pa smo se udeležili tudi dveh delavnic, ki sta nam prinesli dodatne točke. Nato smo pojedli obilno večerjo in čakali na svoj odhod. Končno je nastopil čas odhoda, preoblekli smo se, pripravili nahrbtnike in odšli do startne točke. Na startu smo dobili mapo in začeli z iskanjem prve točke. Vse točke so bile označene na zemljevidu z rdečim krogcem. Naš navigator Matej nas je nato vodil vse do prve točke. Na vsaki

točki je bila naloga, katero si moral opraviti. Za dobro opravljeno nalogo si pridobil tudi nekaj točk, ki pripomorejo pri tvojem končnem seštevku. Na prvi točki smo opravili nalogo kar solidno. Kmalu pa ugotovili, da smo izgubili kompas. Hitro smo se odpravili po poti, po kateri smo prišli do prve točke. Po dobrih petih minutah smo našli kompas in nato nadaljevali iskanje. Pred nami je bilo še devet postaj, katere smo po dobrih šestih urah vse osvojili. Večina jih je bila zelo dobro skritih po gozdu. Pred športno dvorano smo se vrnili zgodaj zjutraj. Vsi premočeni do kože smo se pripravili za spanje. Tega ni bilo kaj veliko. Prespali smo tudi zajtrk in se zbudili tik pred sveto mašo. Pred obredom smo še večino stvari spakirali nazaj v nahrbtnike. Po končani maši je sledilo še podeljevanje nagrad.

Na žalost se nam ni uspelo povzpeti na stopničke, osvojili pa smo sedmo mesto. Važno je sodelovati in ne zmagati. Po podelitvi smo se posedli v avto in se odpeljali domov. Zame je bilo tekmovanje izjemno zanimivo in poučno. Jakec je tekmovanje, ki vsako leto privabi več kot 700 skavtov in je za vsakogar, ki išče nove izzive in preizkušnje. ♦

Lov na divjega prašiča

Jana Šuštar

V soboto, 16. 11. 2013, se je po Dobropolju potikal divji prašič. Skavtom ni bilo treba reči dvakrat in že so se odpravili na lov. Bil je to prašič posebne vrste, saj je puščal kar dobro vidne sledi, sem in tja pa tudi kakšno sporočilo ali uganko. Vmes jim je na pomoč priskočil sv. Hubert, zavetnik lovcev in, kot se za prave lovce spodobi, tudi rokovanje s pravo zračno puško ni smelo manjkati. Na lovu so se naučili tudi marsikaj zanimivega, kot na primer, zakaj v Zdenski vasi na sredi vasi stoji kapelica in koliko korakov meri obseg Stare luže. Po vseh prestalih preizkušnjah so prašiča le ujeli. V starem kamnolomu v Predstrugah jih je veselo pričakal s pečenim kostanjem in toplim čajem. ♦

Luč miru iz Betlehema – Poglej drugače

Jana Šuštar

Luč miru iz Betlehema je mednarodna dobrodelna akcija, ki jo je začela avstrijska televizijska hiša ORF, sedaj pa je razširjena že po vsej Evropi. Letos je Luč miru iz Betlehema med nas prišla že triindvajseto leto zapored.

Nosilec akcije je Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov – slovenska skavtska organizacija –, sodelujejo pa še Zveza tabornikov Slovenije – nacionalna skavtska organizacija –, Zveza bratovščin odraslih katoliških skavtinj in skavtov in člani Slovenske zamejske skavtske organizacije. Luč miru vsako leto v Betlehemu v votlini Jezusovega rojstva prižge otrok, ki se je v tistem letu še posebej izkazal. Slovenci jo skupaj z drugimi evropskimi skavtskimi organizacijami sprejememo na Dunaju, sledijo regijski sprejemi, nato pa plamen poneseemo po vsej Sloveniji.

Plamen vedno delimo prav do božiča, v upanju, da bo na tak način prišel v čim več slovenskih domov. Namen letošnje poslanice in akcije je spodbuditi medsebojno sprejemanje in zmanjševanje negativnih predsodkov in delitev. Geslo **Poglej drugače** izraža odločitev, da o ljudeh in dogodkih razmislimo in nanje pogledamo drugače, ne pa da slepo sledimo drugim. Vsak posameznik naj bi drugega spoštoval, ne glede na to, kako je videti, kaj misli ali v kaj veruje, saj je tako kot mi tudi on samo človek.

Vsako leto izkupiček akcije namenimo otrokom oziroma organizacijam, ki pomagajo otrokom v takšnih in drugačnih stiskah. Letos bo zbrani denar namenjen Ustanovi za pomoč otroku z rakom in krvnimi boleznimi.

Plamen luči miru iz Betlehema bomo v dneh pred božičem delili v župnijski cerkvi na Vidmu ter v cerkvi v Strugah.

(Vir: <http://lmb.skavt.net>)

Novoletno srečanje članov DGŠŠ Hočevje

Ko obračamo zadnje liste na koledarju, se običajno ozremo na prehojeno pot v preteklem obdobju. Ko pregledujemo program dela našega društva in se spomnimo preteklih dogajanj, ugotavljamo, da nam je program dela uspelo v celoti izvesti povsod razen tam, kjer izvedba ni bila odvisna od naše pripravljenosti za delo, pač pa od vremenskih razmer, ki nam tega niso dovoljevale, saj je bilo vreme od junija do septembra neprimerno za rast gob. Smo pa to nadomestili s priložnostnimi razstavami, kot spremljajoči dogodek na prireditvah našega ali drugih društev.

V letu 2012 nismo mogli izvesti novoletnega druženja članov društva zaradi preobilice snega, zato smo se v letošnjem letu odločili, da srečanje organiziramo prej, že v mesecu novembru,

pri našem gobarskem domu. Naš gobarski dom je namreč dobil novo podobo, predprostor pri kaminu, ki je bil prej le zasilno zaprt, smo zastekli, postavili nova okna in vhodna vrata, tako da smo pridobili velik prostor za druženje. Dokončana so

tudi dela na drvarnici, ki je zelo lepa, tako da včasih kdo pomisli, da je to depandansa naše kočice.

Odločili smo se, da novoletno druženje organiziramo 23. 11. pri naši koči. Pred začetkom veselega druženja smo se z minuto molka spomnili vseh naših članov, ki so nas zapustili v zadnjem času in jih pogrešamo.

Toda tudi letos nam vreme ni bilo naklonjeno, saj je ves dan lilo kot iz škafa, megla pa je pokrajino zavila v koprenasto tančico. Kljub temu se nas je srečanja udeležilo približno 37 članov.

Z minimalnim prispevkom 5 € na člana in dobrodošlo donacijo našega podpredsednika se je na ognjišču počasi vrtel odojek, ki so mu delali družbo še piščančki. Ko je odojek počasi dobival pravo barvo in so bili tudi piščančki že pečeni, nam je prijeten vonj z ognjišča vzbujal tek, tako da se nam je kar slina cedila po izbranih dobrotah. Ko je »ihanski brancin« – odojek – lepo zapečen in razkosan pristal na naših pladnjih, smo se ga veselo lotili, prav tako so šli v slast tudi piščančki, vse skupaj pa

smo poplaknili s kozarčki vina ali piva. Res moramo pohvaliti Štefana in Obločanovega Slavca za zelo dobro pripravljeno hrano. Ker je bilo zunaj hladno, nam je še posebno prišlo kuhano vino. Tako dobro podprti smo lažje pričakali nastop tria Hrepenenje in pevca Alfija Nipiča, ki ga je uspešno oponašal naš podpredsednik, Štefan Kastelic. Prijetno druženje s pesmijo in plesom se je nadaljevalo pozno v noč, najvztrajnejši pa so v koči tudi prenočili.

Člani društva pa smo pripravili še priložnostno razstavo iz približno 56 primerkov različnih gob, ki jih je nabral naš neutrudni član Bojan Jereb.

Lepo je preživeti dan v družbi ljudi, ki so polni radosti, topline in optimizma, zato upam, da bo takšnih in podobnih druženj še veliko.

Kdor pa si želi ogledati našo prenovljeno kočico, ga vabimo, da nas obišče kakšno nedeljo, ko bo zunaj prijetno hladno, v koči pa bo gorel topel ogenj in bo dišalo po kuhanem vinu in čaju. ♦

V nedeljo, **5. 1. 2014**,

Vas vabimo

na novoletni pohod

h gobarskemu domu na Šentrumarju.

Kdor želi, se nam lahko pridruži
ob 9. uri pri gasilskem domu v Hočevju.

Od tu bomo krenili na pot proti Šentrumarju, kjer vas bomo
članice in člani DGŠŠ Hočevje pričakali s toplim ognjiščem
in z okrepčilom.

V primeru obilice snega pohod odpade.
Srečno in nasvidenje pri gobarskem domu!

Društvo gojiteljev pasemskih malih živali Velike Lašče in razstava malih živali v Ribnici

Prišla je jesen, november, in čas za razstavo pasemskih malih živali, ki jo že 19. leto zapovrstjo organiziramo člani DGPMŽ Velike Lašče.

Adamič Š.

16. in 17. novembra smo v Ribnici v prostorih TVD Partizana pokazali vse živali, ki smo jih na začetku leta skrbno odbrali iz legel in potem tekom leta še skrbneje hranili, negovali, občudovali in spremljali njihovo rast in razvoj. Predvsem pa smo spremljali pasemske značilnosti, ki jih mora imeti določena žival razvite oziroma poudarjene, da dosega odlične razstavne rezultate. Skupno smo razstavili 378 živali, od tega je 45 živali dobilo naziv prvaka, in sicer: 8 kuncev, 10 golobov, 11 kokoši in 16 ptičev. Najbolj zastopana pasma pri kuncih je bila pasma dunajčan, in sicer v beli in modri barvi. Telo dunajčana je nekoliko podolgovato, izredno mišičasto in valjasto, enako široko spredaj in zadaj. Močne so tudi sprednje noge, ki morajo telo nositi nekoliko nad tlemi. Dunajčan spada med srednje pasme kuncev, odlikujeta ga velik klavni izkoristek in zgodnja spolna zrelost. Pasma je primerna tako za začetnike kot izkušene gojitelje. Samice so načeloma dobre mame, imajo v povprečju od 6 do 8 mladičev. Poleg barv, zastopanih na naši razstavi, obstajajo še v sivi, modro-sivi in črni barvi. Pri perutnini smo v največjem številu pokazali pasmo avstralorp kokoši v modri in črni barvi.

To je hitro rastoča, zgodaj zrela, dvojno uporabna kokoš visoke nesnosti in uporabna za meso. Dosega težo: kokoš od 2 do 2,5 kg in petelin od 3 do 3,5 kg. Po naravi so te kokoši živahne, po konstrukciji močne. Obstajajo tudi v beli barvi. Med golobi sta bila najbolj zastopana pismo-noša in pavji golob. Prvi spada med golobe golobje oblike. Golobe pismo-noše so že v davnini uporabljali za prenašanje sporočil, izredno koristni pa so bili tudi v številnih vojnah. Za te vrste golobov je značilno, da se načeloma orientirajo po zemeljskem magnetizmu, nanje vplivajo vsa valovanja, od daljnovodov do telefonskih oddajnikov. Zmotita jih tudi oblačnost in nevihta, nezanimljivo pa so tudi ptice ujede, ki jih napadajo. Golobi te vrste letijo s hitrostjo od 50 do 120 kilometrov na uro, odvisno od vetra. V enem dnevu lahko preletijo tudi do 1000 kilometrov, vendar, kar je najpomembnejše, če ni dejavnikov tveganja, se vedno vrnejo v domači golobnjak. Z njimi tudi tekmujejo. Pavji golob pa spada med strukturne golobe, to so drobne pasme s svojevrstno oblikovanim perjem. Po držji in repu je podoben pavi. Te vrste golobov se goji predvsem v razstavne namene. Med pticami pa smo pokazali pestro barvno paleto kanarčkov, razstavljenih je bilo nekaj divjakov in papig. Samo raz-

stavo smo obogatili tudi z bogatim srečelovom, za katerega že tekom leta, ko je pač priložnost, zbiramo dobitke.

Letos smo že drugo leto razstavljali v Ribnici, predhodna leta na Turjaku. Ribnica in njeni občani so se izkazali za ideal, kajti imeli smo zelo veliko obiska. Vsa pohvala gre tudi ribniškemu županu, ki je obljubo držal in nam kljub tehničnim težavam oddal prostor, tako da smo razstavo speljali v dogovorjenem terminu. Hvala!

Letos pa se lahko pohvalimo tudi z izjemnim dosežkom naših dveh članov na državni razstavi ptic. V Beltincih je od 29. 11. do 1. 12. 2013 potekala 22. državna razstava ptic Slovenije. G. Ludvik Jakopin je s svojimi pernatimi prijatelji dosegel tri 1. mesta in dva 2. skupno. Njegova ptica je dobila tudi naziv šampion razstave v skupini Favna Evrope. G. Petrič Jani pa je skupno dosegel tri 1. mesta in eno drugo mesto. Vsi v en glas lahko rečemo: »BRAVO FANTA in še tako naprej!« S tem dosežkom in z dosežkom našega mladega člana Davida Levsteka iz leta 2011, ko je na 16. državni razstavi v Celju s kuncem beli dunajčan dosegel naziv prvak pasme, dokazujemo, da smo ne samo gojitelji, ampak vrhunski gojitelji, ki pa nas vse združuje velika ljubezen do živali. ♦

Društvo invalidov Grosuplje organiziralo srečanje težjih invalidov

V gostišču Krpan je v soboto, 30. 11. 2013, potekalo srečanje težjih invalidov Društva invalidov Grosuplje, hkrati pa je bilo to tudi praznovanje mednarodnega dneva invalidov – 3. decembra.

Karmen Jurčič

Predsednica Anica Perme je vse prisotne pozdravila in jim zaželela lep dan. Poudarila je, da je to srečanje za težje invalide, ki so zaradi svoje bolezni oziroma invalidnosti marsikdaj prikrajšani in se med

letom ne morejo udeleževati naših programov. Prav zaradi tega je prav, da se vsi srečamo vsaj enkrat na leto. Vsem udeležencem je zaželela, da se ob srečanju spomnijo na dogodke, ki so jim v iztekajočem letu prinesli radost in srečo, ter za trenutek pozabijo tiste manj

lepe spomine. Zahvalila se je Občini Grosuplje, županu dr. Petru Verliču in vsem, ki društvu pomagajo skozi celo leto.

Prisotni so z zanimanjem spremljali govor župana dr. Verliča, ko je govoril o tem, da je Občina Grosuplje jeseni pristopila k projektu Starosti prijazna občina. Projekt bo pripomogel tudi k boljši kakovosti življenja marsikaterega invalida.

Članica Antonija Kastelic nas je razveselila s svojo deklamacijo in s tem prijetno popestrila srečanje.

V nadaljevanju smo prisluhnili zanimivemu predavanju dr. Ladislava Golouha. Po njegovih predavanjih marsikdo ugotovi, kaj botruje njegovi invalidnosti, pri težavah si marsikdaj tudi

sam pomaga ter hkrati ve, kdaj mora poiskati zdravniško pomoč. S takšnim pozitivnim in samoreflektivnim pristopom invalidi iz Grosupljega pomagajo predvsem sami sebi, prihranijo pa tudi del bremena slovenskemu zdravstvu.

Po uradnem delu je sledila pogostitev, vsi težji invalidi pa so prejeli skromno praktično darilo. Ob prijetnem klepetu je čas kar prehitro minil. Rahlo utrujeni, a predvsem dobre volje in veselih obrazov smo se začeli poslavljati. Drug drugemu smo zaželeli vse dobro v prihajajočem letu.

Zahvaljujemo se Občini Grosuplje, gospodu županu ter Zvezi delovnih invalidov Slovenije, da so nam pomagali pri izvedbi srečanja. ♦

Srečanje staršev in skrbnikov oseb s statusom invalida

Center za socialno delo Grosuplje in Društvo Sožitje Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobropolje sta dne 28. 11. 2013 organizirala posvet o problematiki oseb s statusom invalidnih oseb po Zakonu o družbenem varstvu telesno in duševno prizadetih oseb. Posveta se je udeležilo 50 od 79 vabljenih staršev, skrbnikov ter družinskih pomočnikov.

Nuša Mihalič, Jožica Matjašič

Krajše predavanje in uvod v posvet je imela dr. Valerija Bužan, direktorica Centra za usposabljanje, delo in varstvo Dolfke Boštjančič Draga. Predstavila je dejavnost zavoda, ki vključuje varstvo, usposabljanje in delo ter oskrbo oseb s posebnimi potrebami vseh starostnih obdobij. Navzoče je seznanila z namero zavoda, da v nekdanih prostorih Centra za socialno delo Grosuplje odpre novo stanovanjsko skupino. Pridobitev stanovanjske skupine v tem okolju bi bila za naše občane s posebnimi potrebami zelo dobrodošla, saj so sedanje ka-

pacitete stanovanjskih skupin v bližini zasedene. Ustanova je že sedaj prisotna na območju Upravne enote Grosuplje s svojo bivalno enoto v Grosupljem na Obrtniški cesti.

V debati so udeleženci izpostavili problematiko novih sprejemov v varstveno-delovnih centrih, saj država v zadnjih dveh letih ni razpisala novih mest. Predlagano je bilo, da se na to problematiko opozori varuha človekovih pravic, pristojno Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti ter Zvezo društev Sožitje Slovenije. Opozorili so tudi na potrebo po širjenju

kapacitet za institucionalno varstvo, zlasti mlajših odraslih oseb s statusom invalidne osebe.

Udeleženci so bili seznanjeni tudi s storitvijo pomoč družini na domu in pravico do družinskega pomočnika.

Sledila je predstavitev dejavnosti Društva Sožitje ter povabilo k sodelovanju vsem, ki še niso vključeni v njegovo dejavnost.

Glede na izpostavljenost še drugih problemov te populacije je bil sprejet dogovor, da se podoben posvet skliče na začetku 2014 s poudarkom na spremembah zakonodaje s področja pravic in prejemkov iz javnih sredstev. ♦

Zgodba o človeku

Verjetno ni bilo nikogar, ne v struški farici ne v dobrepoljski občini in še marsikje dlje, da ne bi, ko je do njega dospela vest o odhodu k Bogu našega predragega prelata in župnika v pokoj gospoda Bogomirja Hrena, ki smo ga povečini vsi klicali kar s toplim in z domačim Mirko, zaradi vezi in čustev med nami, vsaj za trenutek spustil iz rok dela, se ustavil; da ne bi vsaj za trenutek utišal vseh svojih drugih misli in se v njih tiho poklonil njegovemu odhodu ter na svojem oltarju prižgal še eno večno lučko spomina nanj.

Andrej Debeljak

Bilo je v sredo, 27. novembra, v častitljivem triindevetdesetem letu starosti, s polno ramo križev in polno bisago dragocenosti in bogastva srca in izpolnitve svoje poslans-tva. Življenjska zgodba, kakršno najdemo le v sagah. Marsikaj hudega in marsikaj lepega, vse pa tako prežeto s srcem, da si v današnjih časih, ko sta na delu moralni in vrednotni kolaps, zagotovo zasluži častni prestol vzgleda. O našem Mirkotu je bilo v tem glasilu ter mnogih drugih medijih povedano že toliko, da je nemogoče, da se ne bi med seboj ponavljalo, ker je v vsem, kar je bilo o njemu napisanega in povedanega, izpostavljeno isto; Mirkotove neštete častitljive vrline. Pravzaprav ni med nami verjetno nihče nikdar srečal nikogar, ki o njemu ne bi imel povedati le najlepših stvari. Pa ne zdaj po smrti, kakor je človeška navada, ampak že za čas življenja, da je, ko smo ga imeli še med nami, tudi sam slišal in čutil, kako veliki sta ljubezen in hvaležnost

do njega, tako od njegovih faranov kot tudi povsod, kamor je segel dobri glas o našem Mirkotu.

O tem je pričala tudi ganljiva pogrebna slovesnost, ki jo je v petek, 29. novembra, vodil apostolski administrator škof msgr. Andrej Glavan, ob somaševanju kar štiridesetih duhovnikov ter veliki množici struških faranov in vseh drugih, ki so se hoteli lepo posloviti od Mirkota.

Dasiravno bo Mirko po smrti zaslužno z vsemi svojimi velikimi jubileji in vsem, kar je storil za Cerkev in vero, ovekovečen z zlatimi črkami v zgodovino dušnih pastirjev, se mi mnogo bolj od tega zdi pomembno to, kar je vsak od nas in kar smo vsi skupaj čutili do njega ter on do nas. Ena najlepših stvari, kar se jih je kdaj zgodilo, je zame ta, da je za eno njegovih jubilejnih maš vsaka družina posebej napisala, kar čuti do njega, ter se mu v pisani besedi zahvalila za vse, kar je storil za struške ovčice, pa tudi kot Človek, ki je v petinpetdesetih letih pognal korenine, se razrasel in obrodil bogate leti-

ne svojih sadov, tako na struški zemlji kot v vsakem od nas, ki ga je ta rodila. Če nas je Mirko s svojimi nauki in z življenjem česa naučil, bom rekel takole: vsak zase ve in vsak v svojem srcu nosi svoj lepi odlomek te velike zgodbe o Človeku. O Človeku, ki je dobrih pet desetletij živel med nami, nas vzgajal v krščanskem življenju in se skupaj z gospodinjo Micko do zadnje kaplje srca in moči razdal vsem nam.

Za občutek, za kako velikega človeka gre, ter v razmislek in za trkanje na vest slehernika bom svoje vrstice v slovo našemu predragemu Mirkotu sklenil z odlomkom njegove v srce segajoče oporoke, za katero si v današnjih pridobitniških in napuha polnih časih človek ne more predstavljati, da kaj takšnega sploh še obstaja, ter s poslovilnim govorom, s katerim smo se struški farani poslovili od njegove veličine v veri, da je njegova duša odpotovala naravnost k Bogu ter da bo v naših spominih ostal živ na veke vekov.

Amen.

Odlomek iz Mirkotove oporoke:

»Pokopljite me v grob moje mame, ki je že poglavljen.

Prosim za odpuščanje vse, ki sem jih v svojem dolgem življenju kako prizadel: predstoječe, moje poprejšnje in sedanje farane. Morda užalil z besedo, z dejanjem, ker nisem ustregel, kar so želeli – ali morda dal slab zgled.

Naj oprostite daljni sorodniki, če sem se premalo zanimal zanje.

Največ sem pa dolžan gospodinji; naj ji dobri Bog povrne, ker je bila tudi meni, duhovniku, prelep zgled vernega človeka, delavna za dom, predvsem pa za struško cerkev, prala, likala, krasila, pekla hostije, skrbno gospodinjila. Naj mi odpusti, če sem jo včasih užalil ali morda bil prezahteven. (Vse to posluša draga Micka iz večnosti.)

Lepo prosim, nikar me takoj ne pozabite!

Več kot petdeset let sem molil za vas – molite tudi vi zame!

Doma, v cerkvi ali ko boste šli mimo mojega groba.

Ne jezite se prosim tisti, ki boste pospravljali župnišče! V dolгих letih bivanja med vami se je nabralo tudi mnogo stvari, ki jih sami nismo že poprej odvrgli!

Naslednika lepo sprejmite, naj on izboljša, kar sem jaz zanemaril – ali nisem znal izpeljati v teh sedanjih spremenljivih časih v prid lepega krščanskega življenja v župniji ...«

Oporoka, ob katere branju ti pridejo solze v oči in ki pove vse o Človeku, ki jo je napisal.

In še poslovljni govor struških faranov:

Dragi naš Mirko!

Ob vseh nagovorih za Vaše neštete častiljive in spoštovanje vredne jubileje, v katerih smo Vam Vaše struške ovčice hotele vsaj malo pokazati, koliko nam pomenite, kako ste naši in kako hvaležni smo za Vas in za vse, kar nam je po Vas dano, me je bilo od nekdaj najbolj strah, da enkrat pride ta zadnji, na katerega mestu stojim danes. Ker na njegovem koncu ne bo ne Vašega objema, ne toplega stiska roke, ne solze ganjenosti, ki bi spolzela iz Vaših, mojih in nešteti drugih oči.

Čeprav je bilo vse povedano že neštetokrat, je tudi danes prišla vsaka ovčica te majhne, a hkrati neizmerno velike čredice sem, s svojo zgodbo, s svojimi neštetimi lepimi živimi spomini, s plamenom, z ljubeznijo, s hvaležnostjo in z molitvijo, da svojega Pastirja pospremi tja, od koder se pot njegove duše nadaljuje k Njemu, v kogar je goreče verovala in mu posvetila vse svoje življenje.

Želim si, da bi danes in vse prihodnje dni bile naše duše in misli tako ponižne in spokojne, kot so od nekdaj bile Vaše, dragi naš Mirko. Z Božjim blagoslovom ste zvrhano napolnili vse kelihe svojega življenja in le-teh več kot polovico delili z nami. Struško, slabo rodovitno, trdo ilovnato grud ste sprejeli, kot bi bila Vaša rodna in vse nas, njene hčere in sinove, kot bi bili Vaši lastni otroci.

Vsa leta in desetletja z nami ste nas hranili s svojo dobroto in z veličino srca, nas vzgajali v ponižnosti in bogaboječnosti, naša srca pojili z vero in upanjem ter za nas molili in prosili Božje milosti.

Vsakič znova ste nas naprošali, naj Vam

odpustimo, če je kaj za odpustiti, dasiravno je bila Vaša duša čista kot studenčnica in Vaša dejanja brez madeža. Vedno ste nam rekli: »Samo človek sem.« Dragi naš Mirko, povem vam, da kadar pomislim na Vas, pišem besedo človek z veliko začetnico. Z željo, da bi bil sam in vsi drugi vsaj pol toliko Človeka, kot ste bili Vi, in vse, kar ste nas učili s svojim življenjem. Ko danes stojim tu, od koder Vas poslednjič pospremimo izpred oltarja, kateremu ste bili brezpogojno predani, verjamem, da je v vseh nas isto čutenje. Da smo bili, smo in bomo vedno povezani z Vami. In da je to, kar nas povezuje, ena sama ljubezen, hvaležnost in vera. To pa je ravno tisto, česar semena ste se tako neumorno trudili sejati v nas.

In ko bomo v večno morje prinesli vsak svojo kapljico duše, ki se bodo skupaj zlele z Vašim prgiščem, naj pravični Bog poreče: »Moj dragi zvesti Mirko! Dober boj si dobojeval, tek dokončal, vero in ljubezen ne samo ohranil, temveč ju pomnožil in razdal. Skupaj s tvojimi ovčicami ti poklanjam v pašo nebeške pašnike. Ker pripadaš svojim ovčicam in one pripadajo tebi.«

Dragi naš Mirko, v svojem imenu in v imenu vseh faranov se bom poslovil s pozdravom, ki ste nas ga naučili vi: »Z Bogom!« In sto tisočkrat hvala za vse, kar ste nam dali. In hvala Bogu za tako velik blagoslov, kot nam je bil dan z vami. Vaše mrtvo telo bo naša zemlja zagotovo sprejela tako ljubeče kot ste Vi njo. Vašo dušo pa naj k Bogu odnesejo peruti jate, katero ste naučili leteti Vi. Kot so vse Vaše besede ostale v nas in vse naše v Vas, naj ostanejo tudi te poslednje, ki jih ni napisalo črnilo, ampak tisto, kar biva v srcu. Počivajte v miru, naš dragi Mirko!

INTERVJU Z JANKOM HOČEVARJEM IN JOŽETOM PUGLJEM IZ STRUG

Gozdne apnenice na Ločnem vrhu nad Struško dolino

Nekateri kupci so menili, da je naše apno drago. Apneničarji smo jim pojasnili: Naše apno je plod trdega dela in če to upoštevate, ni drago. Pomislite samo na garanje in ves trud, ki smo ga vložili, da bi dobili kakovostno apno za vas in naše druge kupce. Apna bomo naredili toliko, da ga bo dovolj za beljenje in ometavanje naših hiš in hlevov, cerkva in kapelic, za škropljenje vinogradov ter za gnojenje njiv in travnikov. Ker je apno nepogrešljiv gradbeni material za vsako domačijo, ga zlahka in sproti prodamo.

Tradicionalna gozdna apnenica na Pavševi parceli v Ločnem, ki jo je s svojo skupino postavil Janko Hočevar – lastnik slike Janko Hočevar, Pri Cerkvi – Struge št. 3

Stevo Dozet, dr. geoloških znanosti

Naš prvi sogovornik o gozdnih apnenicah na Ločnem vrhu Janko Hočevar je rojen leta 1928 v naselju Pri Cerkvi – Struge št. 3. Po poklicu je bil gostinec in apneničar, sedaj je upokojenec. Z apneničarstvom se je s presledki ukvarjal približno deset let. Začel je takoj po vojni leta 1946, končal pa tam nekje v šestdesetih prejšnjega stoletja. V svojem življenjskem obdobju, ko se je preživil tudi z apnarjenjem, je postavil pet različno velikih gozdnih apnenic. Nobena se mu ni podrla. V svoji delovni skupini je imel vedno pet ali več sodelavcev. Pri postavljanju apnenic so mu pomagali naslednji fantje iz Struške doline: Mžinov Slavc, Lukcov Jože, Ižicov Jože, Drobnič Anton, Drobnič Franc ter Pugelj Jože iz Tržiča.

Sodelovali ste pri postavljanju mnogih apnenic v Struški dolini. Kakšen bi bil po vaših izkušnjah opis poteka zlaganja povprečne gozdne apnenice na območju Strug in bližnje okolice?

Ko smo postavljali novo gozdno apnenico, smo zelo pazili na to, da smo izbrali najboljši prostor, kjer je bila apnenica varna pred poplavljanjem, tj. pred vdorom vode v apnenico. Dostikrat smo imeli smolo, da je ravno v trenutku, ko smo apnenico postavili, začelo deževati. Na našo srečo je šlo vedno za kratkotrajno nevihto brez večjih posledic. Kakor je prišla, tako je tudi odšla. Nikoli nam ni naredila večje škode, čeprav smo imeli včasih v "dolinici" blato do kolen. Zapomnili si jo bomo tudi po mokrih drveh, ki so gorela veliko počasneje kot suha.

V Struški dolini apneničarji najprej poiščemo in najamemo ugodno parcelo, kjer je dovolj kamna, lesa za kurjavo in ilovice. Najugodnejša mesta za postavljanje apnenic so "dolinice", ki so na Ločnem vrhu (590 m) zelo razširjene. "Dolinice" iščemo zato, ker v njih dobimo ves material, ki ga za postavljanje apnenice potrebujemo, nosimo pa ga k apnenici, ki je navadno na dnu

kotanje, vedno navzdol, kar je seveda mnogo lažje, kot če bi ga vlečli navkreber. V "dolinici" lažje postavljamo tudi "grušt".

Pri postavljanju gozdne apnenice najprej skupljemo v ilovico približno en meter globoko okroglo jamo s premerom od 4 m do 5,5 m, odvisno seveda od velikosti apnenice, ki jo želimo postaviti. Ob notranjem robu jame izkopljemo še približno 0,5 m globok jarek za temelje apnenice. V krožnem jarku in ob notranjem robu jame zložimo do 2 m visok in 0,5 m debel navpičen krožen kamniti zid, na katerem bo stal obok ali "velb", od katerega je najbolj odvisna trdnost apnenice. Po kopanju jame se pri izdelavi kamnitega zidu lotimo tudi izdelave ustja ali "žolt-na" za ognjišče. Za to moramo najti dva čvrsta kamna "istnika", ki ju postavimo pokončno na ravno "škrižno" podlago, nad "istnika" pa položimo najbolj kompakten zdrav kamen.

Za zlaganje oboka izberemo in ročno obdelamo približno 0,5 m debele in 70 cm do 80 cm dolge kamne in jih na "tragah" ročno prinesemo k apnenici. Potem ko skrbno in natančno izdelamo obok, s kamni za žganje zložimo še del lonca nad obokom. Če je do stropa oboka 2,5 m višine, naložimo na obok prav toliko kamna, to je do višine 5 m. Kamnito kopo zaključimo z vrhno ali zunanjo kopo, visoko do 75 cm, sestavljeno iz najdrobnejših kosov apnenca, ki jim pravimo drobiž ali "šoder" ali tudi "šibre".

Janko Hočevar pred svojo domačijo

Približno en meter vstran od jame in kamnitega zidu zabijemo v krogu na vsakih 90 cm pokončne bukove ali gabrove kole. Istočasno s pletenjem lesenega koša mečemo v prazen prostor med košem in kamnito kopo zemljo ali ilovico in jo sproti dobro teptamo. Med kamne in ilovico smo pri nas dajali sveže smrekove veje, ki ilovici preprečijo, da se pomeša z apnom. Apnenica je tako pripravljena za kurjenje kamna.

Ena od največjih apnenic, ki sem jih naredil skupaj s svojimi fanti, je stala na Pavševi parceli. Čez širino je imela več kot 5

metrov, visoka pa je bila od 4 do 5 metrov. Njena kapaciteta je bila približno 70 ton apna. Apnenice smo kurili od 8 do 12 dni. Poudaril bi, da v Strugah nismo bili edini, ki smo se dodatno preživljali z apneničarstvom, saj se je v tem ožjem prostoru z apneničarstvom bavilo še najmanj pet takih skupin, kot je bila naša. Iz lastnih izkušenj bi še dodal, da se v gozdu ne splača postavljati majhnih apnenic. Preveč je vložnega dela za tako početje. Zato so naše apnenice vedno zapolnile vsaj pet vagonov, nekatere pa tudi deset vagonov in več. Pri tem mo-

rate še upoštevati, da se ne skuha ves kamen, ki ga zložimo v kamnito kopo. Nekaj ga vedno ostane neuporabnega, ker se ni dovolj skuhal.

Kakšni so vaši spomini na čas, ko ste se preživljali s pridobivanjem in prodajo žganega apna?

Čeprav je apneničarstvo zares naporno delo, se ga vsi apneničarji radi spominjamo. Če nas vprašate, zakaj, nam na to vprašanje ni težko odgovoriti: Zato ker smo bili težkega dela vajeni in mladi.

Jože Pugelj

V Sloveniji so bile med pečmi za pridobivanje apna najbolj razširjene poljske in gozdne apnenice, v katerih se je pridobivalo na desetine ton apna naenkrat. Začetek njihove uporabe v naših krajih nam ni znan, zadržale pa so se vse do danes, predvsem zaradi tradicije. Za poljskimi in gozdnimi apnenicami so prišle zidane apnenice različnih oblik, ki jih ni bilo treba postavljati vsakokrat znova.

V Struški dolini smo apno pridobivali predvsem v gozdnih apnenicah, ki pa so imele celo večjo kapaciteto kot večina zidanih. Razlika med zidanimi in gozdnimi apnenicami je bila predvsem v težjem delu v gozdnih apnenicah, saj smo se morali apneničarji vsakokrat seliti in jih postavljati znova, poleg tega pa je bilo treba apnenec, preden se spremeni v apno, v gozdni apnenici žgati dalj časa kot v zidani.

Naš drugi sogovornik Jože Pugelj je rojen leta 1954 v Novem mestu. Starši so sicer ves čas živeli v Strugah. Po poklicu je kmetovalec in delavec na žagi, pomagal pa je tudi pri delih na poljskih apnenicah.

Zadnja "apnenica" v osrednjem delu Struške doline je bila postavljena v Rapljevem. Zgradili naj bi jo vaščani prostovoljno z udarniškim delom skupaj z načrtovanim kulturnim domom. Velika gozdna apnenica z dvema "žoltnama" je bila postavljena, kulturni dom pa žal ni bil zgrajen.

Izkušeni apneničar iz Strug Janko Hočevar je opisal, kako se postavlja in je videti povprečna gozdna apnenica, vi, Jože, pa povejte, kako ste zlagali vrhnjo kopo in kakšen pomen je imel križ na vrhu kope?

Vrhnjo ali zunanjo kopo smo zlagali z drobnim kamnom, tj. z drobižem ali s "šodrom". Spodaj je bila toliko široka kakor kamnita kopa na vrhu (približno 2,5 m), proti vrhu pa se je močno zožila. Na vrhu zunanje kope smo postavili lesen križ (1 m x 1 m). Ko je križ zgorel, se je prikazal plamen iz apnenice in to je bil jasen znak, da se je apnenec začel kuhati.

Za večino apneničarjev je bilo podiranje apnenice najtežje delo. Se s to ugotovitvijo strinjate tudi vi?

Lahko bi se strinjal s tem, čeprav tudi delo pri pripravi lesa in kamna ter postavljanje apnenice ni nič lažje, niti varnejše kakor samo podiranje. Podiranje apnenice se začenja vedno zgoraj, nadaljuje pa postopoma, meter za metrom navzdol, do temeljev apnenice. Hitrost njenega podiranja je odvisna tudi od števila kupcev in količine apna, ki jo stranke kupujejo. Ko odstranjujemo ilovnato oblogo, se le-ta močno praši. Še bolj se praši razpadlo žgano apno. Praznjenje apnenice je težko tudi zato, ker je apno še toplo ali celo vroče in

apneničarjem prodira v notranjost telesa skozi nos, usta ter kožo, pri čemer se silikati in karbonatni delci uničujoče zažirajo v grlo, sapnik, pljuča in povzročajo kronično astmo ter neozdravljivo silikozo. Razen tega si moramo apneničarji pri praznjenju apnenice zaščititi roke pred apnom z usnjenimi rokavicami, sicer nas apno ožge, zato žgano apno povsem upravičeno imenujemo tudi "živo apno". "Živo apno" tudi zato, ker žgano apno reagira v stiku z vodo zelo burno, pri nastali kemični reakciji pa se sprošča velika količina toplotne energije.

Ozemlje, na katerem sva z Jožetom Pugljem iz Strug – Pri Cerkvu št. 18 – želela pregledati ostanke gozdnih apnenic, leži vzhodno od Strug pod Ločnim vrhom (590 m), približno na pol poti med Strugami in Žvirčami. Zakrasela površina, ki je tod posejana s številnimi vrtačami ali z "dolincami", se razprostira od Strug do Žvirč in zajema ozemlje med Ločnim vrhom (590 m), Golim vrhom (562 m) in Strmcami (490 m) na severu ter Anzulovim hribom (577 m) in Mišjim hribom (554 m) na jugu. Ves ta kraški svet je idealen za postavljanje gozdnih apnenic, saj je sestavljen iz kakovostnega močno razklanega apnenčevega kamna jurske starosti, dno vrtač je prekrito s sivkasto-rjavo ilovico, na celotnem območju pa raste raznoliko grmovje in drobno drevje (gaber, bukev in cer), iz katerega lahko naredimo frato, drva za kurjavo in leseni oplet.

V Struški dolini na ravnem Struškem polju poljske apnenice niso nikjer ohranjene, številne ostanke gozdnih apnenic pa najdemo na bližnjem Ločnem vrhu (590 m), zato sva se s Stružanom Jožetom Pugljem odpravila na to območje.

Ob južnem robu ceste Struge–Žvirče pri koti 531 m zahodno od Štabv sva z Jožetom

Sl. 1 – Strnadova velika gozdna apnenica v "dolinici" pri koti 531 m, zahodno od Škavb pod cesto Struge–Žvirče

zavila pod cesto v prvo vrtačo ali "dolinico". Sprva sva šla po dobro prečiščenem terenu, kjer je posekano grmičevje in drobno drevje za frato, kar je bil dober znak, da smo blizu apnenice. Na dnu vrtače so lepo vidni ostanki velike Strnadove gozdne apnenice s premerom 5 m, visoka pa je bila

5 m (sl. 1). Iz imena apnenice je razvidno, da je bil njen lastnik apneničar Drago Strnad. Apnenica je izkopana približno 1,5 m globoko v sivkasto-rjavo ilovico ali, kot domačini pravijo, v zemljo. Od apnenice je lepo ohranjen ilovnat kolobar, sestavljen iz ožgane ilovice in meljnato-peščenih plasti.

Sl. 2 – Strnadova mala gozdna apnenica pod ptičnico na ostrem desnem ovinku ceste Struge–Žvirče pod Ločnim vrhom (590 m)

Sl. 3 – Tradicionalna gozdna apnenica, postavljena na pobočju, Ločni vrh (590 m)

Sl. 4 – Gozdna apnenica ob visokem posušenem drevesu oz. deblu v "dolinici" na južnem pobočju Ločnega vrha (590 m)

Sl. 5 – Gozdna apnenica pod smreko v "dolinici" na južnem pobočju Ločnega vrha (590 m) nad cesto Struge–Žvirče

Ves ta material je od takrat, ko so podirali ilovnato oblogo ali plašč. Ohranjena sta tudi dva slabo ožgana "istnika" iz čvrstega apnenca srednje sive barve, ki sta sestavljala "žoltno". Stene vrtače so zgrajene iz močno razpokanega apnenca, tako da so kamen lahko pripravljali sproti in ga je bilo več kot dovolj za eno apnenico. Na robu ilovnatnega kolobarja so zrastle mlade smreke, ki jim prija kislilna ilovnata tla. Za veliko Strnadovo gozdno apnenico je zanimivo, da se je med kuhanjem precej nagnila, tako da je bila podobna poševnemu stolpu v Pisi (Italija). Zaradi njene velikosti je bilo predvideno, da bo dala 10 vagonov apna (približno 10 ton), vendar se je zaradi nagnjenosti oz. delnega sesutja te apnenice skuhalo samo polovico kamna, kar je napolnilo z apnom le pet vagonov.

Nato sva se obrnila in šla po cesti več sto metrov nazaj proti Strugam in na ostrem desnem ovinku ceste pod ptičnico na drevesu (sl. 2) prišla do globlje vrtače, ki je bila po tleh močno porasčena z gostim šibjem, ki ni moglo popolnoma zakriti ilovnatnega kolobarja na tleh, kjer je nekoč bila postavljena mala Strnadova apnenica s premerom približno 4 m, višino 4 m in enim "žoltnom". Med šibjem poganja tu in tam še kakšna mlada smrečica. Severna in vzhodna stran vrtače je zgrajena iz razkosanega sivega apnenca, les za frato in drva pa lahko nabereimo in nažagamo že nekaj metrov v stran od vrtače. Na tleh vrtače je viden tudi približno 5 m dolg in 0,75 m globok jarek, kjer so apneničarji kopali "zemljo" za ilovnato oblogo.

Nekaj deset metrov nad cesto so na pobočju ostanki nekdanje apnenice s premerom 4,5 m in višino 4 m. Gozdna apnenica na južnem pobočju Ločnega vrha (sl. 3) je edina pregledana gozdna apnenica, ki ni postavljena v kateri od "dolinic" oz. kotanj. Ohranjeni so kolobar od ožgane ilovice, ki so ga porasle smreke, ter dva na kolobarju ležeča "istnika", ki kažeta na to, da je apnenica imela eno "žoltno". Nasutje v obliki ilovnatnega kolobarja je visoko približno 1,5 m. V tej apnenici je pridobljeno približno 7 vagonov, tj. 70 ton apna. Na območju apnenice rastejo drobne smreke. Karbonatno kamenje ni daleč od apnenice, enako velja tudi za drobno drevje in različno vejevje.

Zanimive ostanke največje pregledane gozdne apnenice sva našla v "dolinici" ob močno nagnjenem visokem in močno posušenem drevesu oz. deblu (sl. 4). Lepo je ohranjen izrazit ilovnat kolobar premera približno 5 m, apnenica pa je bila visoka od 5 do 6 m. Ilovnato nasutje je visoko 70 cm. Diametralno nasproti sta na krožnem nasutju ohranjena dva para "istnikov", kar

kaže na to, da je ta poljska apnenica imela dva "žoltna". Dvožoltna apnenica je imela kapaciteto približno 120 ton apna, kar je napolnilo 12 vagonov. V bližnji okolici apnenice je veliko drv in lesenega materiala za frato. Ilovica pokriva dno in ves zahodni del vrtače. Ohranjeni ilovnat kolobar je sestavljen iz kosov in meljastega peska od prežgane ilovice.

Gozdna apnenica pod smreko (sl. 5) leži na južnem pobočju Ločnega vrha (590 m) nedaleč od ceste Struge–Žvirče. Njen premer je 3,5 m do 4 m, visoka pa je bila 3,5 m. Ohranjena sta dva kamna "istnika, torej je imela eno "žoltno". Kamen na robu vrtače je verjetno pripadal kamnitemu zidu apnenice. Na dnu vrtače je dovolj ilovice za plašč, na robovih vrtače je dovolj apnenčevega razklanega kamna, na obrobju pa dovolj drobnega drevja za kurjenje apnenice. Kapaciteta te apnenice je bila približno 50 ton apna.

Zaključek. Gozdne apnenice na Ločnem vrhu (590 m) pripadajo preprostim oblikam apnenic, ki so jih naši predniki postavljali v 19. in 20. stoletju. Postavljene so bile v kotanjah, vrtačah oz "dolinicah", predvsem na južnem pobočju Ločnega vrha (590 m). Materiala za zlaganje apnenic je bilo dovolj v njihovi neposredni bližini in ga ni bilo treba dovažati od drugod. Teren je sestavljen iz dobro razklanega srednje do temno sivega plastnatega jurskega apnenca. Preperina na pobočju je debela od 0,5 do 0,75 metra, na dnu kotanj tudi več. Pod ilovnato preperino je tektonsko zdrobljen apnenec, kar je omogočilo in olajšalo globlji izkop do 1,5 metra. Tudi ustreznega lesa za kurjenje apnenice tu ne manjka.

Ožgani kamniti ostanki na Ločnem vrhu (590 m) in drugi podatki jasno kažejo na gozdne apnenice s kapaciteto od 50 do 120 ton apna dobre kakovosti. Kamnita kopa je bila prekrita z ilovnatim plaščem. Kosi ožgane ilovice, drobiž in peščen prah, ki so pri podiranju apnenice padali okrog apnenice, so ostanki ilovnatga plašča nekdanje apnenice. Ožgani kamni okrog ohranjene ilovnatga kolobarja pripadajo najverjetneje kamnitemu zidu apnenice. Po bližnjem drevju in podrastu sodeč so apnenico kurili z bukovimi drvimi in gabrovim lesom. Iz slednjega je bil narejen tudi leseni oplet. Po ohranjenem materialu lahko sklepamo, da so opisane poljske apnenice nastale v obdobju po drugi svetovni vojni, ko smo bili še del nekdanje države. To potrjujejo tudi ustni viri in slike apneničarjev, ki so nekoč na tem področju postavljali svoje apnenice, da bi zadostili vsem potrebam gradnje in obnove. ♦

Dragi Dobrepoljci in Dobrepoljke, spoštovani občani občine Dobrepolje!

Roman Bukovec, predsednik OO SDS Dobrepolje

Po dolgem času sem se zopet odločil, da vam pišem. Oziroma drugače povedano, v vmesnem času sem se kar nekajkrat lotil pisanja, vendar pisma kasneje nisem oddal v uredništvo Našega kraja. Ko sem tuhtal, ali je prav ali ne, da vas razburjam s svojimi razmišljanji o dogajanjih v občini in v državi, pa, če hočete, tudi v moji stranki SDS, se mi je vedno zazdelo, da to dovolj dobro počnejo že drugi. Branje časopisov, poslušanje radia ter gledanje televizije je za mnoge postalo najbolj stresen del dneva. Za tiste je moj nasvet: poslušajte radio Veseljak in glejte Golica TV.

Zato in še zaradi mnogih drugih razlogov sem vedno v dilemi, ali naj pišem in govorim ali naj raje delam v svoji delavnici, kar mi je v korist in v veselje. Tokrat pa sem se vseeno odločil, da vam pišem. Ne vem še, kam me bo zaneslo. Da pišem kot občan, kot državljan ali kot občinski svetnik, morda celo kot predsednik Občinskega odbora SDS. Najraje bi pisal o tem, kako lepo je biti dedek, pa oče in mož, sin in brat in celo tast. Vse te vloge so neponovljivo lepe. Pa vendar jih ljudje mnogokrat zanemarimo in se ukvarjamo z mnogo drugimi stvarmi. Ne morem pa vam pisati, kako lepo je biti predsednik SDS, ker zaradi dejstva, da to sem, kar nekaj ljudem nisem ravno pri srcu. Pa ni prav. Kajti to sem postal zaradi resnice in pravice. Zakaj mnogi ljudje ne marajo resnice? Sprašujem se, kako smo lahko pozabili, kako zelo smo si želeli svoje države in kako zelo smo bili srečni, ko smo jo dobili. To se je zgodilo samo eni generaciji Slovencev, o tem pa so sanjale mnoge generacije naših očetov, dedov in pradedov. Mi smo bili ta generacija. Najsvetlejšje dejanje, ki se lahko zgodi narodu, se je zgodilo nam. Kako veseli bi bili Cankar, Prešeren ali pa Trubar, ki je že pred 500 leti prvič v slovenščini zapisal »Lubi Slovenci«. In pred 200 leti je Prešeren zapisal verze, ki so sedaj naša himna: »Živé naj vsi naródi, ki hrepené dočakat' dan, da koder sonce hodi, prepír iz svéta bo pregnan.« Pri nas pa prepír še kar traja. Saj res, da je Prešeren napisal »ki hrepené dočakat dan«, ampak on je mislil tudi vse dni po tem. Za nas je bil ta dan le dan plebiscita. Potem pa so nam

že počasi začeli utirati v podzavest dvome o tem dogodku in to počnejo še danes. Za to, da smo Slovenci dobili svojo državo, smo potrebovali mnogo ljudi, ki so v ključnih trenutkih postavili na oltar domovine svoja življenja. Mnogi, ki so bili takrat možje, očetje in dedki, so leta in mesece, tedne, dneve in noči žrtvovali za to, da so delali obrise in načrte ter preučevali scenarije, kako priti do svoje države, do naše države, do Moje Slovenije. Čeprav je bilo to skoraj neuresničljivo, jim je vendarle uspelo. Uspelo z zelo malo žrtvami. Ker so to hoteli in znali, ker so imeli srce. Ko se je šlo zares, so nekateri pobrali svoje imetje in odšli v tujino, drugi so se norčevali iz tega, tretji so že močno nasprotovali. A vendar, državo smo dobili. Novo državo. Svojo Slovenijo. Vsi v Sloveniji živeči prebivalci so dobili možnost, da sprejmejo državljanstvo in da brez pogojev postanejo državljani Slovenije. Tudi če želiš postati gasilec, se moraš vpisati v gasilsko društvo, in tudi če želiš biti član gobarskega društva, se moraš vpisati vanj. Zakaj bi bilo pri državi drugače? Kdor je hotel biti član države, se je moral vpisati, in kdor se ni hotel, ni bil član. Saj če bi država na silo podeljevala državljanstvo ljudem, ki tega niso želeli, bi smatrali, da je to nedemokratično in protizakonito.

Od takrat pa do danes se je zgodilo mnogo stvari. Menjavali so se ljudje, menjavale so se stranke in vlade. Le nekaj stvari je ostalo nespremenjenih. Od takrat pa do danes se skuša oblatiti lik in ime osamosvojiteljev in poveljevat ljudje in skupine, ki so temu nasprotovale. Tako tudi v današnji vladi najdemo ljudi, ki so temu odkrito nasprotovali.

Jože Pučnik je vedel, kaj hoče. Njegova vizija Slovenije je bila pravljica, o kateri smo takrat sanjali. V želji, da bi imeli tako državo, je izgubil vse. Izgubil je izobrazbo, svobodo in dostojanstvo. Pa ni odnehal. V tujini je pridobil nazaj vse, vse, kar mu je domovina vzela, in prišel domov, k mačehi domovini, da pomaga napraviti tako državo, kot jo je sanjal on in kot smo jo sanjali mi. Ni prišel do konca. Škoda. Danes bi bilo drugače. Člani SDS pa smo dediči njegove zapuščine. Njegova resnica je za nas zaveza in obveza.

In kaj se nam je v vseh teh letih dogajalo v gospodarstvu? Okradli in ukradli so nam državo. Največji problem tega pa je,

da niso imeli vizije, kaj z olastninjenim početi. To, da so tovarne spravili v propad, ljudi na cesto, denar pa v davčne oaze, je najslabši scenarij, ki se nam je lahko zgodil. Vladajoča politika pa je to dopuščala ali pa še celo sodelovala. To sodelovanje se nazorno kaže tudi sedaj, ko govorimo o sanaciji bank. Zakaj je potrebna dokapitalizacija slovenskih bank? In zakaj tuje banke normalno poslujejo? Ker vedo, komu posojajo denar in pod kakšnimi pogoji. Naše banke pa posojajo denar ljudem in ustanovam, za katere se že vnaprej ve, da ga ne bodo nikoli vrnili. Resnici na ljubo pa je treba povedati, da osamosvojitelji nikoli niso imeli v rokah slovenskih bank.

Mi pa ne rečemo nič, nikoli se ne izpostavimo in dopuščamo, da se manipulira z nami. Ni prav, da bleedi spomin na veličino osamosvojitve, ni prav, da se o tem otroci ne učijo v šoli in ni prav, da o tem ne pripovedujemo svojim otrokom.

V teh dneh, ko mineva 50 let od umora priljubljenega ameriškega predsednika Kennedyja, mi je prišel na misel njegov stavek: »Ne sprašuj, kaj lahko država stori zate, vprašaj se, kaj lahko ti storiš za svojo državo.« Tako smo nekaj mesecev pred osamosvojitvijo razmišljali skoraj vsi, pozneje pa čedalje manj, do danes, ko tako razmišlja le še peščica. Sam sodim med te ljudi. Zato vam tudi pišem. Neprestano razmišljam, kaj bi lahko storil za kraj, občino, državo, vendar, da bi ta voz, ki je obtičal v blatu, porinili v pravo smer, je potrebnih več ljudi. Treba je spregovoriti resnico in se nehati sprenevedati. Pravijo, da je zgodovina najboljša učiteljica, mi pa se iz nje nismo naučili ničesar, zato se nam le-ta ponavlja. To, da je nekaj močno narobe, bomo morali sprejeti kot dejstvo. In slepimo se, če mislimo, da je za to kriva Evropa. Krivi smo sami. Preveč je ljudi med nami, ki niso razmišljali, kaj lahko storijo za državo, ampak samo o tem, kaj lahko storijo zase.

Verjamem, da je med vami kar nekaj ljudi, ki razmišljate podobno kot jaz, ki bi radi nekaj storili za svojo občino, državo. Ker so naslednje leto pred nami lokalne volitve, je prav, da vsi skupaj razmislimo o tem. Veseli bomo vsakega člana, ki bo imel željo in vizijo ustvariti boljši svet. ♦

Piše: **Zdravko Marič**, dr.med.

Za klena kolena

Človek je pokončno bitje, ki stoji in hodi po dveh nogah. Če ne bi imeli kolen, bi hodili kot cirkusanti na hoduljah. Če ne bi imeli kolen, bi se spustili k tlom kvečjemu tako, da bi se zviška zvrnili na nos in si ga razbili. Funkcija kolen je podobna funkciji gibljivega člena na avtomobilski dvigalki, ki dvigne avto do želene višine. Tako dvignejo mišice spodnjih okončin preko gibljivostne funkcije kolen tudi nas, na komando, kakor bi v vojski rekli »diži sidro«. Seveda mišicam okrog kolena to komando dajejo naši možgani, pogoj za izvedbo giba pa je predvsem sposobnost in moč mišic, da ta gib izvedejo, pa tudi sposobnost kolen, da so zdrava in prenašajo našo telesno težo. Večja kot je teža telesa, ki ga kolena dvigujejo in držijo pokonci, močnejša morajo biti. Saj veste, ne moremo si predstavljati, da bi z dvigalko za osebni avto, denimo »fičota«, hoteli dvigniti kamion ... Pa da ne bi mislili, da je vse tako preprosto. Kolena so koordinator giba spodnje okončine pri hoji, skoku, teku in brci; kolena predstavljajo znak pokore (klečanje); kolena sooblikujejo spodnje okončine, izraz koleno pa uporabljamo tudi v primeru zapognjene vodovodne cevi. Takrat se nam lahko na mestu, kjer ima cev »koleno«, zamaši odtok in potrebujemo pomoč; a v tem primeru ne iščemo pomoči pri ortopedu, ampak pokličemo podjetje Kanal d.o.o. Kolena so tudi mesto za polaganje rok; predvsem mladi fantje, ko sedijo skupaj z dekleti za mizo, radi polagajo roke na njihova kolena. Pod koleno rado prileti poleno in takrat nam je vselej hudo; če nam prileti pravo poleno, se rana na tem mestu dolgo ne zaceli, če pa nam nekdo meče polena pod kolena s svojimi dejanji, nam zada duševne rane, ki se prav tako dolgo celijo. Kolena so domala sinonim za tiste športne poškodbe, ki nas onesposobijo za športno dejavnost vsaj za nekaj mesecev. Število človeku poznanih kolenskih vezi se je, kot sem slišal, pred kratkim povečalo za en, doslej neznan ligament. In to v času, ko je človeška »vsevednost« odkrila in poimenovala že skoraj vse zvezde našega osončja; buljili smo v zvezde in odkrivali vesoljce, a istočasno nismo poznali dela človeškega telesa, na katerega smo med buljenjem naslonili nosilec teleskopskega optičnega mehanizma!!! V lastno koleno se lahko ugriznemo, v komolec se ne moremo, čeprav je bliže ustom ... Koleno je spredaj trdo, zadaj mehko. Preko kolena lomimo palice, pred leti

so starejši čez kolena polagali otroke, da so jih našeškali po riti. Pa še bi lahko naštevali, a naj bo dovolj, čas je za zgodbo v zvezi s koleni.

Na neki slovenski šoli je v času, ko so osnovnošolci bili še pionirčki, učiteljice pa tovarišice, delal hišnik, ki mu je bilo ime Ciril. Njegova halja je bila nekaj posebnega, saj je bila temno zelena in se je razlikovala od vseh drugih halj zaposlenih. Ciril je rad raziskoval po fizikalnem laboratoriju, velikokrat se je zvečer vanj zaprl in izdeloval razne mehanske in elektronske naprave. Nekega dne je izdelal senzorje za merjenje navora, ki jih je preizkusil na raznih napravah, predvsem preprostih dvigalnih ali dvigalkah za avtomobile. Pa vendar je merilni senzor za navor najprej preizkusil doma. Žena, ki je imela okroglo 100 kg, je vsak popoldan zaspala na vrtnem stolu z upogibljivim naslonjačem. Ko je Ciril slišal, da je zasmrčala, je nastavljal senzorje za merjenje navora na »koleno« naslonjača in navor, ki ga je njegov merilnik izmeril, je bil tako visok, da je začela naprava neprekinjeno piskati. Še več; od prebijanja elektromagnetne napetosti so začeli piskati tudi vsi aparati v neposredni okolici. Na koncu se je izkazalo, da je bil alarm Cirilove naprave na mestu, saj se je že v naslednjem trenutku zlomila prečna letev naslonjača in žena je zgrmela na tla kot zrela hruška. Po tem dogodku pa je ženin glas preglasil vse piskajoče naprave in z vriščem so začele na Cirila padati težke besede: »Kaj si mi to nastavljal na stol. A bombo? Zakaj ne daš človeku miru s svojimi izumi! Ostani raje v tistem tvojem laboratoriju in eksperimentiraj na sebi, ne pa na drugih!« Ciril pa ji ni ostal dolžan: »Če bi upoštevala alarm moje naprave, bi pravočasno vstala in ne bi zgrmela na svojo debelo rit ...« Zatem je zagrabil vso svojo tehnologijo in jo urno odpeketal v svojo domačo delavnico.

Leta so tekla, časi so se spreminjali. Država je začela zategovati pas in to se je poznalo tudi v šolstvu. Stvari so nekega dne pripeljale tako daleč, da za novo šolsko leto šola ni več potrebovala svojega hišnika, ampak je sklenila pogodbo s podjetjem Hišniški servis – holding money d.o.o. To pa je pomenilo, da je hišnik Ciril ostal brez službe. Žalostno je bilo slovo od dela, žalostno je bilo slovo od prostorov, kjer je

prebil 25 let. A vseeno ob prvem šoku Ciril ni obupal. Med pospravljenjem svojih aparatur je namreč dobil idejo, da bo poskusil pritegniti pozornost na trgu dela s svojimi merilniki navora. Kmalu je tudi našel oglas na internetu, da neko podjetje, ki sodeluje s Formulo 1, išče strokovnjake za dvigalke dirkalnikov na postankih v boksih. Seveda se je Ciril prijavil na razgovor in ga tudi opravil. A kmalu je videl, koliko je ura. Za razgovor v Celovcu je oblekel svojo zeleno hišniško haljo, njegovi konkurenti pa so vsi prišli v suknjičih in kravatah. Cirilova naprava je bila narejena iz mehanskega števca, navadnih žarnic in tulečega zvočnika, naprave konkurentov pa iz tekoče kristalnih akomodacijsko stabilizacijskih merilcev, LED antirefleksnih koordinativno pulzirajočih svetil ter supersoničnih ekompensatornih avdio-miniboxov. Bilo ga je sram, saj je takoj vedel, da je opelel. Niso ga povabili niti na zakusko in prav žalosten je bil prizor na vlaku iz Celovca proti Sloveniji, na katerem je naš Ciril jedel suho salamo, suh kruh in suho sadje ... Žalost in razočaranje je potešil tudi doma, kjer si je nalil šilce žganja, potem še enega, pa še enega ..., dokler ni zaspal. A žal se je tolažba z alkoholom nadaljevala tudi naslednji dan, naslednji teden, mesec in še dlje, čez nekaj časa so že vsi na vasi govorili: »Ah, ta naš Ciril se je, odkar je izgubil službo, čisto zapil ...« Bil je popolnoma na tleh, bil je popolnoma na kolenih. A nekega večera je, zapit kot običajno, v gostilni srečal še enega obupanca, stekel je pogovor in izkazalo se je, da je drugi obupanec zdravnik asistent na Inštitutu za fiziko Medicinske fakultete, ki je izgubil službo na podoben način kot Ciril: fakulteta je namreč podpisala pogodbo za sodelovanje pri praktičnem pouku iz fizike s podjetjem Holding gold – Trans experiment physicans. Med pogovorom sta hitro prišla na svoje priljubljeno področje, to je fizika. Vsak je predstavil svoje izume, izdelke in eksperimentalne cilje in glej naključje: ugotovila sta, da imata skupno interesno sfero, to je Sodobne smernice merjenja navora pri vretenčarjih in sesalcih. Pri sedmem šilcu žganja je sledil že dogovor o sodelovanju, pri desetem pa so se iz pogovora že nakazovali obrisi pogodbe novega sodelovanja, to je sodelovanja med hišnikom Cirilom in asistentom Brunom.

V naslednjih mesecih sta se oba družbenika vse bolj posvečala delu in s tem tudi vse bolj opuščala grdo razvado – alkohol. Stekle so tudi prve dejavnosti pri iskanju strank in kmalu se je začelo prvo sodelovanje. K sodelovanju ju je namreč povabilo atletsko društvo Od višine se zvrtili, ki je imelo veliko talentiranih tekmovalcev za skok v višino. Naloga naših fizikov je bila merjenje in natančna analiza navora kolen

pri skakalcih v višino. Analiza je vseskozi potekala v luči dobrega medsebojnega sodelovanja in kmalu se je dober glas razširil naprej, strank je bilo čedalje več in v letu in pol je prišlo do tako zadovoljivih rezultatov dela in poslovanja, da sta Ciril in Bruno postala zgodba o uspehu. Rezultati merjenja navora kolen in posledično prilagajanje treningov pri vseh športih, razen pri šahu, je postalo tako pomembno, da sta se naša nekdanja razočaranca s svojimi novimi dejavnostmi lahko tudi preživljala; pa tudi njuni družini.

Kolena so torej sinonim za gibanje. Zakaj? Ker vržejo spodnji del noge naprej in premaknejo naše telo za korak naprej. Ker s to svojo funkcijo ponazarjajo naš preboj na poti skozi življenje. Vedno moramo iti naprej, nikoli nazaj. Stvari, ki smo jih pustili za seboj, pustimo za sabo in pojdemo naprej. Za neprijetne stvari, ki smo jih v življenju pustili za seboj, imejmo zaprte oči; za prijetne stvari, ki smo jih v življenju pustili za seboj, ne samo da imejmo odprte oči, ampak njihovo moč izkoristimo kot pogonsko silo, ki nas bo, kot to ponazarja delo naših kolen, še naprej poganjala naprej, le naprej, o j le naprej

Kolena so tudi sinonim za dviganje. Zakaj? Ker ko ležimo, sedimo, klečimo ali čepimo na tleh, kot dvigalka za avto dvignejo naše telo v pokončno držo. Ker s to svojo funkcijo ponazarjajo življenjsko potrebo, ki se mora zgoditi, kadar smo na tleh, kot sta bila na tleh Ciril in Bruno v alkoholnem opoju po izgubi službe. Stvari, ki se nam uležajo na dušo ob težkih življenjskih situacijah, poskušajmo premagati. Premagajmo težo, s katero nas tiščijo navzdol, in uporabimo notranjo dvigalko, ki nas kot neskončni kolenski navor dvigne v pokončnej, nikogar in ničesar boječe ljudi.

Kolena so tudi sinonim za odskok. Zakaj? Ker ko vidimo pred sabo neko oviro, ki jo želimo preskočiti, ali pa cilj na določeni višini, ki ga želimo doskočiti, tako sunkovito izstrelijo preko sile navora naš zgornji del telesa v višino, da le-ta potegne za sabo tudi noge in dvignemo se od tal. Ker s to svojo funkcijo ponazarjajo notranjo življenjsko moč, ki se je moramo naučiti izko-

ristiti za doseganje višjih ciljev. Kot sta Ciril in Bruno izstrelila svoje znanje, delo in trud v smeri koristi za športnike, da je sunek velike sile, ki je nastal iz tega, potegnil za sabo vse atlete države Slovenije in dvignil raven dosežkov na višjo stopnjo. Premagujmo otopelost vsakdana in enoličnost življenjskega vzorca. Naprezajmo življenjske moči in od časa do časa poganjajmo svoje življenje navzgor proti višjim ciljem, samo navzgor, o j le navzgor, naj žene čudežni navor.

Dobrepolje je občina zelo delovnih ljudi, ki nas je država desetletja zapostavljala in smo bili prisiljeni vse stvari zaslužiti z lastnim trudom in garanjem. Zato veliko ljudi v naši občini zaradi težkega dela svojih kolen nič ne »špara«. Bojim se, da če bi našim občanom namontirali Cirilove senzore v času obdelave vrtov, setve, mrve ali pobiranja krompirja, bi senzorske žarnice tako svetile in utripale, kot da bi bil veseli december; zvočniki aparata pa tako tulili, kot bi gorelo pol Dobrepolja in Strug. Obstajata dva pomembna načina za ohranitev čimbolj zdravih kolen: po eni strani jih ne smemo preveč na škodljiv način obremenjevati: z lastno težo, dolgotrajnimi počepi, s sunkovitim vstajanjem iz počepa in stoječim delom v prisilni drži. Po drugi strani pa kolena potrebujejo veliko dejavnosti, a na zdrav način: obremenitev z normalno telesno težo, kolesarjenje, hoja, tek, jačanje obkolenskih vezi in mišic (po dobrem športnem ogrevanju vaje za stegenske mišice, poskoki, počepi). Zadnjič mi je športni kolega rekel: »A veš, da že 14 dni nisem Slovenec ...« »Kako to misliš, Janez?« sem ga vprašal. »Pred 14 dnevi sem imel operacijo kolenske vezi in sedaj ne morem skočiti niti za centimeter. Pravijo pa, da kdor ne skače, ni Slovenec.« Seveda sva se oba od srca nasmejala, tudi zato, ker sva vedela, da bo Janez kmalu po rehabilitaciji spet lahko skakal. Če dobro premislimo, bi lahko veliko Slovencev reklo isto kot Janez, saj je veliko bolnikov z obolenji kolen, zaradi katerih ne morejo pognati svojega telesa od tal. A so vseeno Slovenci, saj imajo pravi Slovenci poleg kolen na spodnjih okončinah, s pomočjo katerih skočimo v zrak, v glavi miselne procese, ki lahko delujejo na podoben način. Kako? Ambiciozni miselni procesi lahko v pravi kombinaciji sestavijo podobne elemente kot kolenski sklep pri izvedbi skoka: moč, povezovanje, prožnost, sinhronost in eksplozivnost. Ampak miselni kolenski mehanizem ne požene v višave našega telesa, ampak našo dušo, kar pa je morda za naše življenje še pomembnejše. Naj novo leto požene vaše življenje visoko proti uresničitvi življenjskih ciljev, kot so zdravje, sreča, zadovoljstvo in uspešnost. ♦

IZ DRUŠTVA UPOKOJENCEV DOBREPOLJE

Ne bodi sam, pridruži se nam

Piše: Marija Tegel

Dodobra smo zakorakali v mesec december. Pravimo mu najlepši mesec v letu, nekateri pa mu pravijo kar nori mesec. Od vsakega od teh pregovorov kar nekaj drži.

Pa naj začnem kar s prvim. Res je, obiskoval nas je Miklavž. Več o njegovem prihodu preberite v skupnem prispevku Karitasa in KORK. V soboto smo obiskali našo 90-letnico, gospo Marijo Petrič, Anžetovo mamo iz Hočevja. Tudi ta obisk je bil v družbi predstavnic Karitasa in Krajevne organizacije Rdečega križa. Naše društvo je zastopala naša poverjenica iz Hočevja, gospa Pavla Perič. Gospe Mariji želimo še veliko zdravja in zadovoljstva tudi v prihodnje.

Bliža se konec leta. V društvu bomo organizirali prednovoletno srečanje, še je čas, da se odločite in se prijavite. Srečanje bo v soboto, 28. 12. 2013, z začetkom ob 13 uri. Pridite, mogoče nas obišče tudi kakšen od dobrih mož.

*Spoštovane članice,
spoštovani člani!*

*Želim Vam vesele božične
praznike, polne miru in
sreče, v novem letu pa obilo
zdravja, zadovoljstva in
medsebojnega
razumevanja.*

Srečno 2014!

*Kmalu se bo zadnji večer tega leta
spremenil v novo jutro,
prvo jutro novega leta 2014.
Tokrat bomo pozabili na skrbi
in se spomnili vseh lepih stvari,
ki smo jih doživeli v preteklem obdobju.
Hvala vsem donatorjem,
sodelovanje z vami nam je bilo
v zadovoljstvo
in veselimo se ga tudi v prihodnje.*

*Vsem ostalim pa želimo
prijetne božične praznike
in srečno novo leto 2014 ter
mного uspehov in osebne sreče.*

**Društvo podeželskih žena
Dobrepolje - Struge**

Jaslice z naslovnice, ki jih je izdelala Vida Pugelj, so na tej sliki predstavljene v celoti.

Kaj je fizioterapija?

Ana Krajnc, dipl. fiziot.

Pozdravljeni.

V tej in naslednjih številkah bom podrobneje opisala, kaj je fizioterapija ter različne tehnike in možnosti, ki obstajajo pri fizioterapevtskih obravnavah.

Fizioterapija je klinično in znanstveno dokazana tehnika in se ukvarja z zdravljenjem različnih stanj, ki prizadenejo telo. Dobra fizioterapevtska obravnava je učinkovita obravnava zdravljenja poškodb ter njihovih posledic, nekaterih boleznih in preprečevanje le-teh.

Fizioterapevt ima končano visokošolsko izobraževanje z diplomo iz fizioterapije. Fizioterapevt tekom študija, predvsem pa z nadaljnjim izobraževanjem, poglobi svoje znanje, s katerim lahko izvaja preventivo pred poškodbami in/ali boleznimi ter rehabilitacijo po le-teh. Pri našem delu je predvsem pomembno poglobljeno znanje anatomije in funkcionalne anatomije, torej dobro poznavanje telesa in gibanja-le tega.

Fizioterapevti obravnavamo in zdravimo velik obseg zdravstvenih stanj. Pri obravnavah uporabljamo različne pristope (metode in tehnike), katerih glavni cilj so: zmanjšanje bolečine, povrnitev oziroma povečanje gibljivosti sklepov, izboljšanje mišične moči, koordinacije, ravnotežja ter kardiovaskularne vzdržljivosti. Posameznika poskušamo rehabilitirati do te mere, da je stanje enako kot pred poškodbo ali boleznijo. Seveda pa končni rezultat ni odvisen samo od nas, ampak tudi od narave oziroma težavnosti poškodbe/bolezni in pripravljenosti na sodelovanje pacienta. Zaradi tega je naša naloga tudi, da pacienta naučimo, kako si lahko pomaga sam.

Pri svojem delu uporabljamo različne metode in tehnike. Del teh pokriva ZZZS, vendar so to večinoma le klasične fizioterapevtske metode. Naprednejše in hkrati tudi učinkovitejše tehnike pa so večinoma samoplačniške in zajemajo manualno terapijo (torej delo z rokami individualno na pacientu).

V klasično fizioterapijo sodijo:

Različne vrste elektroterapij:

- **TENS:** protibolečinska elektrostimulacija – terapija je namenjena zmanjšanju bolečine s pomočjo različnih frekvenc elek-

tričnega toka. Pacient pri tej terapiji čuti mravljinčice na obravnavanem delu.

- **DIADINATOR** je prav tako protibolečinska elektrostimulacija ter se uporablja tudi za zmanjšanje otekline, z uporabo nizkih frekvenc električnega toka, in se občuti kot pikanje ali mravljinčenje.
- **INTERFERENCA** je tudi protibolečinska elektrostimulacija z uporabo visokih frekvenc električnega toka in se občuti kot mravljinčenje.
- **MIŠIČNA ELEKTROSTIMULACIJA** je stimulacija mišice s pomočjo električnega toka. Jakost je tako visoka, da povzroči krčenje mišic. S to metodo ohranjamo in povečujemo mišično moč.
- **LASER:** z različnimi nastavitvami lahko dosežemo zmanjšanje otekline, izboljšanje celjenja tkiva ter tudi kroničnih ran.
- **MAGNET** deluje na različnih frekvencah in glede na to lahko dosežemo učinek boljšega celjenja tkiva.
- **ULTRAZVOK** ugodno vpliva na zdravljenje tkiva, zmanjšanje kalcinacij, izboljšanje stanja brazgotin.
- **UKV** povzroči globinsko gretje in ima prav tako ugoden učinek na izboljšanje stanja. Uporablja se predvsem pri starejših s kroničnimi težavami v sklepih.
- **LOKALNO GRETJE:** s pomočjo toplih oblog, parafina ali infrardeče lučke.
- **APARATNA LIMFNA DRENAŽA** pomeni, da s pomočjo aparata in posebnih manšet s povečanjem pritiska v le-teh vplivamo na pretok limfe v udih in posledično na zmanjšanje otekline.

Različne tehnike:

- **SKUPINSKE VAJE:** za različna področja telesa.
- **INDIVIDUALNE VAJE:** fizioterapevt jih prilagodi posamezniku.
- **RAZGIBAVANJE** pomeni, da fizioterapevt pasivno, aktivno ali asistirano s pomočjo pacienta povečuje gibljivost v sklepih. Pri tem si lahko pomaga tudi z aparati (predvsem pri kolenu in rami), ki pasivno dlje časa razgibavajo posamezni sklep.
- **KRIOTERAPIJA** ali lokalno ohlajanje pomeni hlajenje s pomočjo hladnih oblog ali masaže z ledom.

V področje manualne terapije sodijo naslednje tehnike:

- **CYRIAX ORTOPEDSKA MEDICINA** omogoča selektivno diagnosticiranje or-

topedskih težav ter zdravljenje gibalnega aparata.

- **TRIGGER TOČKE** (terapija prožilnih točk) je terapija, ki zmanjša napetost v mišicah z izvajanjem pritiska na določene točke mišic.
- **KINESIO TAPING:** lepljenje posebnih trakov za podporo mišicam in kitam, za namene spodbujanja ali zaviranja mišične dejavnosti, stabilizacije sklepov, razbremenitve različnih področij v telesu, zmanjšanje otekline.
- **BOWNOVA TERAPIJA:** na telo delujemo preko fizične in energetske stimulacije s pomočjo izvajanja določenih nežnih potegov na telesu. Je zelo učinkovita in nežna tehnika ter zajema v obravnavo celotno telo.
- **KRANIOSAKRALNA TERAPIJA:** osebno izvajam biodinamično kraniosakralno terapijo (veja iz Sutherlandove šole). To je zelo nežna osteopatska tehnika, s katero vplivamo na gibanje lobanjskih kosti, likvorja (možganske tekočine), energetsko stanje v telesu in s tem telesu omogočamo, da samo najde ravnovesje.

*Novo leto je neznanec,
prav lepo ga bo spoznati,
mu zaupati,
pa ne preveč pričakovati.
Staro leto je minilo,
ne oziraj se nazaj,
novega pa ne priganjaj,
presenetiti se daj.*

Prijetne božične praznike in srečno novo leto 2014 vsem svojim članom in občanom občine Grosuplje, občine Ivančna Gorica in občine Dobrepolje želi

**DRUŠTVO DELOVNIH
INVALIDOV GROSUPLJE**

Tekmovanje v namiznem tenisu

Ob praznovanju občinskega praznika je ŠD Kompolje v sodelovanju z OŠ Dobropolje in Občino Dobropolje organiziralo tekmovanje v namiznem tenisu.

Marjan Prijatelj, ŠD Kompolje

Osnovnošolci so imeli tekmovanje v petek, 06. 12. 2013. Tekmovanja se je udeležilo 36 otrok.

Rezultati tekmovanja:

Deklice do 10 let:

1. mesto: Pika Vokal – Krka

Deklice do 14 let:

1. mesto: Maja Meglen – Kompolje

Dekleta do 18 let:

1. mesto: Leja Zaletel – Ivančna Gorica
2. mesto: Nina Mustar – Kompolje
3. mesto: Maja Meglen – Kompolje

Dečki do 10 let:

1. mesto: Jošt Naglav – Trbovlje
2. mesto: Dominik Janc – Trbovlje
3. mesto: Žiga Vilhar – Velike Lašče

Dečki do 14 let:

1. mesto: Janez Erjavec – Trbovlje
2. mesto: Tomaž Kurent – Trbovlje
3. mesto: Elvin Husanovič – Trbovlje

Fantje do 18 let:

1. mesto: Rok Perčič – Kozje
2. mesto: Jan Zaletel – Ivančna Gorica
3. mesto: Primož Prijatelj – Kompolje

Dvojice dekleta:

1. mesto: Nina Mustar, Maja Meglen – Kompolje
2. mesto: Pika Vokal, Leja Zaletel – Ivančna Gorica

Dvojice fantje:

1. mesto: Janez Erjavec, Tomaž Kurent – Trbovlje
2. mesto: Jošt Naglav, Jaka Naglav – Trbovlje
3. mesto: Elvin Husanovič, Peter Brodnik – Trbovlje, Kompolje

Člani so imeli tekmovanje v soboto, 07. 12. 2013. Tekmovanja se je udeležilo 38 članov in članic.

Rezultati tekmovanj:

Članice:

1. mesto: Alenka Zidar Zupan – Velike Lašče
2. mesto: Klara Prijatelj – Kompolje

Člani do 50 let:

1. mesto: Luka Mlakar – Krka
2. mesto: Bojan Vokal – Krka
3. mesto: Bojan Kuhelj – Krka

Člani nad 50 let:

1. mesto: Viktor Triler – Šmarje
2. mesto: Bojan Supanič – Ljubljana
3. mesto: Alenka Zidar Zupan – Velike Lašče

Dvojice enotna kategorija:

1. mesto: Bojan Vokal, Janez Lampret – Krka
2. mesto: Bojan Kuhelj, Luka Mlakar – Krka
3. mesto: Bojan Supanič, Alenka Z. Zupan – Ljubljana, Velike Lašče

Na koncu sta se za pokal absolutnega zmagovalca pomerila zmagovalca v posameznih kategorijah. Luka Mlakar je z rezultatom 3:0 premagal Viktorja Trilerja.

Tekmovanje so omogočili:

Občina Dobropolje, Mizarstvo Nose Kompolje, MIX Ponikve, Avtokleparstvo Janez Rigler Kompolje, RaPro Kompolje, PRIBA okna Kompolje, Salon Čopek Videm, Trgojan Videm in Pizzerija Adam Ponikve, za kar se jim najlepše zahvaljujemo. ♦

Naj bo uspešno,
lahko malo grešno ...
Naj bo očarljivo,
iskrivo, igrivo ...
z malo bridkosti,
veliko sladkosti
in največ modrosti....

SREČNO TER VELIKO
ŠPORTNIH IN OSEBNIH
USPEHOV!

2. kolo lige v streljanju

Janny

Društvo paraplegikov Gorenjske je letos prvič organiziralo tekmovanje v ligi v streljanju z zračno puško. Že ob samem začetku projekta smo se znašli pred problemom, kje najti primerno strelišče, dostopno za paraplegike. Na pomoč so nam priskočili prijatelji iz ljubljanskega društva in nam ponudili strelišče v Dobropolju. K organizaciji sta veliko pripomogla Zlatko Bernašek in Veselka Pevec, za kar smo jima iskreno hvaležni. To tekmovanje pa je bilo združeno z obeležjem ob prazniku Občine Videm - Dobropolje, ki nam je priskočila na pomoč s finančno podporo. Ob tem bi se rad posebej zahvalil županu občine g. Janezu Pavlinu, za vso pomoč in obisk na tekmovanju in podelitvi pokalov, ki jih je tudi sam doniral.

Najbolj mirno roko in točno oko so imeli danes med ekipami člani Prekmurja (1077 točk), drugi so bili Ljubljanci (Dobropolje) (1035 točk) in tretji Mariborčani (989 točk), med posamezniki pa v najbolj množični skupini SH-1 Pinter Franc (367 krogov), v skupini SH-2 Jurkovič Leon (366), edina ženska predstavnik Veselka Pevec pa je s 363 zadetimi krogi zasedla tretje mesto med vsemi nastopajočimi in s tem pokazala, da je resna kandidatka za naslednje paraolimpijske igre.

Za naše želodčke pa je ob koncu tekmovanja z odličnim pasuljem poskrbel kuhar Pinki. ♦

★ Življenje je potovanje,
za katerega nihče
ne dobi zemljevida.
Vsakdo potuje po svoje
in si sproti riše svoj zemljevid.
Vsaka risba je nov smerokaz za vse,
ki hodimo po čudovitih
poteh življenja.
(avtor neznan)

★ 2014 naj bo pot dobrote,
ljubezni in zdravja!

Dobrota razorožuje ...
in osrečuje ...

Vsem občanom, donatorjem,
krvodajalcem in prostovoljcem
se zahvalujemo za vsa dejanja
dobrote v iztekajočem se letu ter
voščimo vesele božične praznike
ter zdravo in srečno novo leto
2014!

OBMOČNO ZDRUŽENJE
RDEČEGA KRIŽA GROSUPLJE

Veliko sreče in lepih sanj,
naj vam prinese božični dan.
In novo leto naj zaživi,
radosti polno,
brez solz in skrbi.

FUTSAL KLUB DOBREPOLJE

Veliko sreče, zdravja in miru. Topline in osebnega zadovoljstva.
Veliko novega in vzpodbudnega, doseženega in osvojenega.
Naj vse ovire postanejo premostljive, vse, kar je bilo predalet,
dosegljivo,
vse, kar je bilo nemogoče, možno, vse, česar nismo imeli, pa
čtetudi se ne uresniči, pa naj ostane v duhu upanja, vztrajnosti
in poguma.

Vesel božič in lepe novoletne praznike želi

Leto 2013 je za nami. Posamezni dogodki, ki so zaznamovali preteklo leto, so kot stopinje v snegu. Slabi naj izginejo, lepi pa ostanejo. Začetek leta nam vedno ponuja nove možnosti, nove poti, zato želi Društvo gobarjev Štorovke - Šentrumar Hočevaske vsem prebivalcem občine Dobrepolje, predvsem svojim članicam in članom, da bi izbrali poti, na katerih bodo doživeli veliko lepih trenutkov, osebne sreče in zadovoljstva v letu 2014. Hkrati se zahvaljujemo vsem donatorjem in pokroviteljem za njihovo pomoč pri izvedbi našega programa dela in jim želimo v letu 2014 veliko poslovnih uspehov ter osebnega zadovoljstva. Še enkrat hvala.

**DRUŠTVO GOBARJEV ŠTOROVKE
ŠENTRUMAR - HOČEVJE ŽELI VSEM
VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO 2014.**

ZAHVALA

Vaščani vasi Podpeč smo se sami odločili, da v letu 2013 pripeljemo optični kabel v vsako hišo v vasi in s tem pokažemo, da so večletne želje lahko tudi uresničljive s 100-% soglasjem vseh nas vaščanov, tako za priklop na novo sodobno omrežje kot za vsa zemeljska dela. Ki so bila potrebna.

Dela pa ne morejo steči, če ni pravih sogovornikov in investitorjev.

Hvala Igorju Kernu, Darku Koščaku iz Telekom, podjetju Kanal, županu Janezu Pavlinu ter vsem nam vaščanom vasi Podpeč.

Smo v času božično-novoletnih praznikov, zato vam v imenu vaškega odbora Podpeč voščimo blagoslovljen božič in srečno, zdravo ter uspešno novo leto 2014.

Vaški odbor Podpeč

ZAHVALA

V njegovem 82. letu smo se dne 27. 11. 2013 poslovili od našega dragega moža, očeta, brata, tasta, svaka, deda in praded

Marjana Dušana Erčulja

z Vidma 56.

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, vaščanom in znancem. Posebna zahvala vsem, ki ste ga obiskovali na domu, Erni za molitev na domu in v vežici. Hvala za izrečeno sožalje, cvetje, sveče in za darovane maše.

Hvala celotnemu osebju zdravstvenega doma in negovalkam sv. Terezije za pomoč v času njegove bolezni, cvetličarni Liliji za pripravo in organizacijo pogrebne slovesnosti in g. župniku za lepo opravljen poslovljni obred in podporo. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi.

*Odšel si, kam, ne vem. Le za Tvoj grob vem.
S težavo Te bom obiskovala, a v mislih vedno bom s Teboj.
Zgodilo se je pač hitro tako, da niti besede mi nisi dal v slovo.
Želim si, da mirno spavaš pod zemljo,
a dušo Tvojo naj Bog vodi v nebo.
Vsaj upanje imam, da skupaj kmalu bova tam.*

Zahvala

ob tako boleči izgubi mojega moža

Alojza Gačnika,

Cesta 63

Zahvaljujem se vsem, ki ste se prišli od njega posloviti ter ga spremljali k večnemu počitku.

Zahvala za pomoč pri strežbi, gospodu župniku za opravljeno daritev in poslednje besede, pevskemu zboru, trobentaču za žalostinko in vsem, ki ste ga spremljali k večnemu počitku.

Posebna zahvala pa vsem sosedom in prijateljem, ki ste mu pomagali pri delu in mu lajšali ure. Vsem in vsakemu posebej iskrena hvala. Pa še cvetličarni Liliji za vso skrb in pomoč.

Žena Marija Gačnik

MALI OGLASI

Kupim star mizarski ponk, skrinje, omare, mize, vozičke in ostale stare predmete.

GSM: **031 878 351**

**STE UJETNIKI NOREGA RITMA ŽIVLJENJA?
STE UTRUJENI, IZČRPANI, LE S TEŽAVO
DOSEGAJE ZASTAVLJENE CILJE?
VAM TELO ŠEPETA, DA POTREBUJETE
SPROSTITEV, POBEG PRED
VSAKODNEVNIM STRESOM?**

SALON SPROSTITVE ZARJA je pravi naslov za Vas!

Nudim:

- **KLASIČNO MASAŽO CELEGA TELESA**
- **DELNO MASAŽO**
- **REFLEKSNOCNSKO MASAŽO STOPAL IN DLANI**
- **PEDIKURO** (medicinsko, klasično, kraljevo)

Vzemite si čas zase! Pridem tudi na dom.

Nina Kastelic s.p. | Zagorica 10 | **031/603-493**

Vesel Božič in srečno Novo leto 2014!

www.foto-travnik.si
FOTO TRAVNIK

GROSUPLJE IVANČNA GORICA
Taborska 4 Sokolska ulica 5
01/786-33-58 01/787-72-41

**Aktualne novice, dogodki, prireditve
in še več na spletnih straneh občine Dobrepolje**
<http://www.dobrepolje.si/>

blesk2
WWW.BLESK2.SI

KONTAKT: T://031-647-188
T://051-334-826
E://INFO@BLESK2.SI

TONE POGORELEC, BUKOVICA 2, 1310 RIBNICA

- **TOPLOTNO IZOLACIJSKE FASADE**
 - Z NAMI DO SUBVENCIJE EKOSKLADA (2400 €)
 - BREZPLAČNA 3D VIZUALIZACIJA VAŠEGA OBJEKTA
- **CELOTNA ENERGETSKA PRENOVA STAVBE**
 - Z NAMI DO SUBVENCIJE EKOSKLADA (DO 7.000€)
 - IZOLACIJA PODSTREŠJA (CELULOZA, VOLNA)
 - TOPLOTNO IZOLACIJSKA FASADA
 - DOBAVA IN MONTAŽA OKEN (RAL MONTAŽA)
 - IZKOP DO TEMELJEV (HIDROIZOLACIJA, IZOLACIJA STEN V ZEMLJI)
- **GRADBENA IN ZAKLJUČNA DELA**
 - ADAPTACIJE, PRENOVE (STANOVANJSKI, POSLOVNI OBJEKTI) - **IZVEDBA VSEH DEL NA KLJUČ**
 - UREDITEV OKOLICE (TLAKOVCI, ŠKARPNIKI...)
 - ZIDARSKA DELA
 - SLIKOPLESKARSKA DELA
 - POLAGANJE TALNIH OBLOG (PARKET, PVC, KAMEN)
 - KERAMIČARSKA DELA (PRENOVA KOPALNIC)
 - ČISTILNI SERVIS

ZMANJŠAJMO STROŠKE OGREVANJA IN MISLIMO NA PRIHODNOST

POSLOVNI OBJEKTI

STANOVANJSKI OBJEKTI

VEČSTANOVANJSKI OBJEKTI

AVTOLIČARSTVO
brundula egon 041/743 104

Cesta 66, 1312 Videm Dobrepolje
<http://www.avtolicarstvo-brundula.si>
info@avtolicarstvo-brundula.si

Popravilo toče brez lakiranja

Brezplačna nadomestna vozila

Popravljamo za vse zavarovalnice

Kemično čiščenje

Poliranje vozil

Avtovleka 24h

Težave z računalnikom?

Ogled obstoječega stanja in svetovanje brezplačno!

Prodaja, servis in vzdrževanje računalniške opreme za podjetja in fizične osebe.

VESELE PRAZNIKE
IN SREČNO 2014!

JUNITEH
RAČUNALNIŠKE REŠITVE

Boris Kaplan s.p.
Predstruge 95
1312 Videm-Dobrepolje
Informacije 051/417-022
boris.kaplan@junitech.si

LONova praznična ponudba

Srebrni paket

Samo za upokojence!

Plačilo vseh položnic
BREZ PROVIZIJE.

samo
2,45 EUR
na mesec

*So trenutki,
ki dajejo lepoto spominom
in smisel prihodnosti.
Naj se lesketajo
tudi v prihodnjem letu.*

Vesele praznike vam želi Hranilnica LON.

PE GROSUPLJE, Kolodvorska 3, T: 01 32 05 510, info@lon.si

HRANILNICA LON

Bančništvo na Ljubljanski Oseben Način

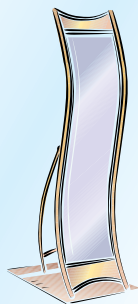
www.lon.si

STEKLARSTVO HREN

Peter Hren s.p., Gradež 14, 1311 Turjak, GSM: 031/356 668

Storitve:

- Brušenje stekla
- Fazetiranje stekla in ogledal
- Peskanje stekla
- Izdelava izolacijskega termopan stekla
- Kaljeno steklo
- Tuš kabine (po meri, s tesnili)
- Ogledala
- Kopelit steklo za delavnice
- Izdelava taljenega stekla z vzorci (fusing tehnika)
- Montaža vsega navedenega
- Ostale steklarske storitve
- Intervencija 24 ur na dan

PRODAJA DOMAČIH JABOLK

NUDIMO VEČ SORT KAKOVOSTNIH JABOLK SLOVENSKEGA POREKLA IZ NARAVI PRIJAZNE - INTEGRIRANE PRIDELAVE.

V PONUDBI: IDARED, JONAGOD, ELSTAR, TOPAZ, ZLATI DELIŠES, BRAEBURN. Pakiranje po 15 kg. Konkurenčne cene! Nakup možen vsak dan 17:00-20:00 na našem naslovu ali pa vam jih dostavimo na dom.

NAROČILA: 051/344-167

PRODAJA IN DOSTAVA
DOMAČIH PRIDELKOV
David Jakopič s.p., Kompolje 83b,
1312 Videm - Dobrepolje

PRIBA OKNA PRIBA

Pripravite se na zimo!

Nizke cene samo še do konca leta 2013!

041/402-780 | priba@amis.net | www.priba-okna.si

► PVC okna iz visoko kakovostnih materialov
► PVC okna z zunanjimi ALU maskami
► Skrito varnostno okovje v oknih
► Novi modeli PVC in ALU vrat
► Nove rolete in zunanje žaluzije
► Akcija vhodnih vrat do konca leta 2013
► Akcija garažnih vrat do konca leta 2013

Novosti pri nas!

Vesele Božične praznike in srečno, zdravo ter uspešno Novo leto 2014.

NOVA LOKACIJA RAZSTAVNEGA SALONA OD 6. 12. 2014! Javorškova ul. 3, 1315 Velike lašče
Delovni čas: od ponedeljka do petka, od 8h - 17h
Telefon: 01/510 55 30, Fax: 01/510 55 31
Barbara Štefanc, gsm: 041/449 334, Primož Štefanc, gsm: 041/402 780